Cost of Book to Govt 25th March 185[illegible] — 5 —
Cost of Binding 31st May 1851

COLLEGE

OF

Fort William

18

54.

असघन घाडग्याञ्चे असमंत्

ज्याने यशवन्ताचे धूमधारेंरा पस मेम

त्या गोष्ठ मराठीभाषेत हे बनोत। —

पैजनाथशर्माने मेष्टेत। —

श्रीरामपुरात् छापले गेले। —

१८१६। —

1815

National Library. Calcutta.
Rare Book Division.

RARE BOOK COLLECTION

College of Fort William

Mar
954
Pr 615
C682

IMPERIAL LIBRARY

National Library. Calcutta.
Rare Book Division.

RARE BOOK COLLECTION

राजा प्रतापादित्याचा ।

प्रकरण १

यापंगछेशांत् राजा वंश्मेठी प्रभृतीस अनेक अनेस नाजे ठिकन्न साष्टे येरोत् पण मधोपधी त्याचं अपघ्यांव मेपळ नांपमात्र अयलयांत् येत् त्यापंचून् त्यायंचा पीस्लान ज्ञेणत्या प्रभ्नतेन पढण ज्ञेणत्या नीतीने प परान् अणी नीनामनण ज्ञंठोंव ठिपस्थीत नाठीं त्याच्याने नी अपधी माणसें च प्रसंग अयमरोत् पूर्पपन न अणम्याने घुःखीत येरोत् ।

संप्रती सप्यांपूर्वी याछेशांत् प्रतापाचीस नापंचे छम नाजा साष्टे येरोत् त्यायंचा पीस्लान ज्ञानसी ज्ञाषेत् पाडाला पर्णीम पठे पण सांगोपांग नूपों सम स्ल नाछों यामनीतां त्यायंचे चनीत्राची पर्णूम पंग ज्ञाषेत् यथा मथंचीत् पठे त्यास् प्रणाळी स्वीघ्य मनून् मयनाष्ट्री ज्ञाषेत ल्नप्राडीपनासम पेलनाम

शीपनामाचे अष्टेन अैसमंरा् ध्यायाम्ननणे थणी क्षाठेप स्रेम्नचे मीरो माप्री वोमीम नचना मेक्ष असे ।

यामसंगत्वा मथम घ नामसंग्रह नापंचा छम नण पंगन म्नयस्थ घेरा पुर्पंछेशी नाठणान थपष्ठे नोन गानाचे शोघस्लप छेशांरानी अधिन् पाठमठष्ठ पन गण्यांरा् नाठेम थणी थाच स्यानीं पघाउ मेम थ्यायंचे शाष्ठि सनम्नन समयांमाचे मचेनींरा् म्ननुन गाह्यूं घफ्रानांरा् मोप्नीन घेरोरा् नामसंग्रहठी थाचे सठीरा घफ्रानथिन्मांरा् येण थण मनीशां॰ सर्पत्र पनोचोरा स्राष्टेरा् नामसंग्रह योग्य मनुष्य यास्लप थाचे घफ्रानांरा् रोठी मोठनीनगीनींरा् चामन स्राष्टेरा् ।

याच नूपीं मीरो घोपस गेम्यापन नामसंग्रहापन ठेपचा अनुग्रह स्राम थाप्याने क्रमशः थायंचे रोध ष्टंम नन्मष्टेरा् थायं मघीष्ठ पडोछ्यायाच नांप भप नंघ मघीम्याच नांप गुणानंघ धमग्याच नांप शोप नंघ ठेपष्ठ रो रोघे भाठी थपष्ठे अरोचा पपघन छ्ठण पठण पानसो घंगम नागनी मभूरी पीघ्योंरा्

ज्ञान मोडण शाहेत् त्यामध्ये असगा शीपनंच खदी
शाय योग्य घेरा ।

ज्ञनुनमीयाचे उक्ररानांरा् थपष्ठे घाणाचे माघे ज्ञम
ज्ञन मनीरा् घेरा छील्यारा् त्याउक्ररानांरा् शीनी
ज्ञाउान ज्ञंटान नासंवा उम नण मउमी घेरा
त्याचे सागांरो शीपनंचाची खप्रोरी शाछ यास्रप
रोम्हुन् ठिचास घेठीन् गैडाचे नानअनी स्थानी गेम ।

त्यासमयीं गैडांरा् घाउशाठी ज्ञेठ घंगाम थणी
घघनाचे श्वछशाचा खध्यस्त पठान भरीचा नपघ
सोष्ठमान गनीनी नापंवा घेरा पठीम्या पासून् त्याच
छम्पर्य खस ज्ञंठीं फ्रान नघ्परा छैपयोगाने त्याचे
ओरोम चीपस पूर्वी घंगाम घघन थेडैसा यारोन
छधमाचा घणी घेठीन् फ्रान छेम्पर्यंपन स्राम घेरा
त्याचा पीम्लान घ ।

त्यासमयीं चीछोचे राघ्रापन ठमायु घाउशाछ
घेरोरा् त्यासमयीं सष्ठेमान मेपळ घंगाम थणी घच
नाचा नपघ घेरा । राउनलान ठमायु घाउशाठ पन
ज्ञापन ठमायु पउशाभची फ्रनेम संगरी घेरी रो

मनस्पन झगडा ४डार्छै मनीरा् घेरोरा् थामनीशी गौंघुस्लानांरा् घाघशाग्र घ्यायान्वा जीजीन पडम थाजीळे खुघेमरापन रागणी४ झाख नघ्परी ।

यान्व छापल्लशांरा् सष्टेमानाने सैन्म छमन्न मनून् थोडैस्यान्वा खुघायी थपष्ठे मनराव्हे मेम्न थाणी घोन रोन पर्षं पापेरी स्थारीन्ची खुघान्व मद्दैस मन नगौरा मे४ यान्च्यानेन्व फांडान घनाने पनो पुर्णं मेम । जीपनांरा् जीमायुं शाघन्वे पडी४ पुत्र छामघन शाग्र घोल्लीन्वे राधिरापन घाघशाठ झाष्टेरा् स्याम्नळीं सष्टे मानाने नानामल्लनन्वी सैागारा थाजो ननना घेजीन् छामघन घाघशाग्र सगौरा जीमल्लरा मेछ समयक्रमी घाघशाघन्वे छानुग्रघने छानुग्रगौरा घेजीन् स्यान्व शोन्ची खुघांरा् पघापँण घ्यायान्वा फनमान रापा नानाप्रल्लनान्वे शोनोपाप पापम्याने घ्छरार्पं घेजीन् पुनः गैाडांरा् थपष्टे नानमनीस् पापष्टेरा् स्याल्प मनम छेम्पर्यांने खुघेघानी मनीरा् घेरोरा् ।

स्याम्नळीं नामन्वंघ्र थपष्ठे पनी पनासगग्र रीघ ष्टेंम सांगारो घेजीन् गैाडांरा् पापष्टेरा् मीरीम घोपस पन्न

म्हनून मजला घेऊन सहेबानीं सगोरा पेव्य केले त्या यांचे ईश्वराचे जननी प्रमाणे हिनुगोष्टी उफ्रातांस पद्या पीरा सांडेरा आणी त्याचे देशांस पडा म्हनून पस केला ,

त्याहीशी आपणमध्ये श्रीरामपूर मोठा स्वर्ग हेमा हेम पीषयीं सद्वैप सहेबानाचे नपळे करा येरा येरा त्याच्याने सहेबान श्रीरामपुरास अणारा घेरा हिंदुनगीय उफ्रातांस धणी के घेरा त्यास घेप अरुना शांमापन सहेबानाचे अनुयघने श्रीरामपूर त्याचे उफ्रातनाचा धणी साम। सहेबानाने श्रीरा मपुरास सन्मानपूर्वक पल घेऊन स्थापन केले।

तधी पासून श्रीरामपुराची पृथ्वी उत्तनोत्तम त्यायाची धाकेश्वरा शांत हिर्यांचा नोपडा मना याने सहेबान श्रीरामपुरास अतीशय संभ्रम म्हनून केलेरा त्याच्यानेच त्यायांचे भाग्योदयाचा पनंप साम। यानीतीने एक वर्ष शांमापन सहेबानाचा पडीष ईश्वर धानीत प्रमगा जानीत ते ठोचे ईश्वरनं पाठशाळेरा ज्ञानकी प्रभुरी पीव्याभ्यास म्हनायास् केलेरा।

शीपसंघाचे दोन प्रकारे आपसंघाचा ईंम ओठनी आणी गुणानंघाचा प्रत्र अवम्रीपद्धप ठे दोधे भाठी प्रायशः दप्र पयाचे शीपसंघाने याठोघांस घाठी घाचे पाठशाळेंत् पढायांची योजना मनूत् घोट्यी याल्नणे टो दोघे ईंमनं नमघआच्याचे सहोरा छठण पढणा मनोरा् आणी दप्रत्र छोळरा आणी फीनरा चाष्टरा् असेरा, ठलु ठलु दाठीघाची आणी याठी घांशी मोठी प्रटी साख टोघांशी फान स्नेठ साम प्रायशः पेगळे घेरां नय्परोरा् ।

दने घोपसीं दाठीघाने याठोघांस् म्यठ्ठ नर मीं घाचशाठ सामे टान ठीम्यास् पजीन मनीन् ठेच मासी घूढ मरोघ्रा अणा मम ने म्नयं घेघीष्ट् साम्बा च नायघ ठीम्यास् मनीन् यांरा् आन्मपा घेठी सम णान नाठों याच नोसीने घाम्नक्रीडा आणी छठण पढण टाथा आणठोन पीच्याभ्यास् मनूयां मनूलां प नाना खुठ पोगानि मळसेप मनीरा घेरोरा् याच मम्नने घठोरा घोपस गटा साष्टेरा् ।

टाघनत्तन सष्टेमान सेष्टेग् याचे पडीष्ट प्रत्र घानीच

त्याउघेछानी क्ष्यांपन नोनूणीरा स्राष्टेरा् यासमयों सष्टेमानांचा भपर्छ ळसो नापन्वा त्याने घानोछास् मानून् सारा छोपस पापेरो उघेछानी मेछ । छत्सो यांरा् थमीनक्षीघी नापंन्वा छम सनघान सष्टेमाना मठून घस्रीणेस् नाठरा् घेरा त्याने येळीन् रानपनाने ळसोस् मानून् घाळीघास् उघेछानो मनसघेपम घसपीष्टे ।

घाळीघ नपघ स्राप्र्यापन पडी.४ के श्रीठनी त्यास् मघनाने पीक्रमाघील छीराघ छेळीन् सपंध्यस्र ळीप्प्र प्रपन राघा भनमीपष्टभास् नाने पसन्तनाय छीराघ छेळीन् श्वनसामानीन्वो छीपणी याप्रस्ने छोघा भापस् छीष्टरा पणी छीराघा छेळीन् थपष्टे घनान्वे सपं स्नमा स्नभपन नोनूपण मनून् पनम प छ्याघोरा मेष । घाळीघ उघेछान घेळीन् प्रभ पाळणा थनुगरा टोषण पैनीछमन न्माय थन्माय पीन्वान मनणं नाना प्रस्नने मेस्नन्वो शोध्य समान्वान घेळीन् सर्पत्र यशस्वी स्राष्टेरा् ।

प्रञ आणीं ब्राह्मन राघा सैन्य समस्त अनुगत
होठेत् यासल्लनाने मोरीम पर्व गत होङ्कंत् समया
नुरूपी छुधुंध्यीस् प्राप्त घेऊन् घाळिघाचे अंतःकरण
णांत् नानाप्रल्लनची छुष्ट घुध्धी ऊपस्थोत होङ्ङ
आपठे मनोमनी पीव्वान ञेञ ऋ सर्वत्र मासी खुष्या
टी आठे आणी प्रञ ञेम राघा ऊपन ब्राह्मन प फौज
समस्त मास्ते प्रतीज्ञा प अनुऊष्ठ होठे आठेत् आणी
घोडञ्चे घाऊशाऊठी मास्ते नेमणुक प्रमाणे मन राघा
सैागात घाछीष्ठ ञेम्यापन फौन संऊष्ट आठेत् अञी
यास् संप्रतीञ मासी फौन यथेष्ठ आठे आमां घोडत्
ञन ध्यायाची ल्हठीं आगत्य नाठीं धनाचा भंडार
पनीपूर्ण आठे आणी आणीक मोठीक धन संचय मनू
समञ्यास् त्याच्याने फौन ठेपीन् राघनत्तन घाऊशाऊ
नन मास्तेपन ञेन मनरीष्ठ रान मोठों राघनुरूप
मनीन् यांत स्तरी ल्लय य ग्रीघुचा घेश घेय ऊीसष्ठ
माुनाने आपठे पनाक्रमाने ठे नाञ्य आपठे मनराळी
आणीष्ठ आठे मोठों ऊीसष्ठमान घेय रान रीच ल्लभ्यास्
मास्ते नमाहुन् छिञना घेराष्ठ आणी अम्ही ल्लभ्यास

त्यांस होतें त्यांचे बापांची जीम्न पडतो म तो राष्ट्र्
तापर्न घसरोत् मी त्यांचा चामन ते म्लय असंगम
कीया घेय त्यांस मी आणखीन् मन घेणार नाहीं,
म्हणेअरापन मानचे घंघी मनून् यथोऽयुक्त सैन्य
ठेवीन् मागे धृतरोने याचेशापन महंस मनीन्।
हाळीचाचा शेपटीष म्लळ मात्र माम यारूप त्याचे
घुच्छीचा अंश माम। नस पंडीराहों म्हाटष अठे
मो पीनाश म्लळे पीपनीरा घुच्छी। शघनुनून घुच्छी
मात्र घेतीन् चीडचे घाठशाचा नपळ असे छेमना
आणी सैागारा पाठपीरा घेरा रो घंघ मनून् आपले
रीन्हो सुघमाचे अधीम्लनोक्त्र धनाने सैन्य मान
ठेवीन् म्हणेअरापन मानचा घंघी मनून् अठ हाज़-
पर्ष पापेटो छप आणी सैन्याचा संचय केला। यास्त
मस्लने मान घोपस मळसेपणानंतर पीचान मेस
के आपले नापंचा जीम्ल मानाप आणी घाघशाहो
राष्ट्रा गैाडांत् नीर्माण मनाप राष्ट्रा नीर्माणास्तव
घटेरा मस्लनचे नवाघोम आणपीष्टेरा आणी घंड ष्ट
जीनमस्पान घर्मंघान पगैनठ चीडष्टस एकीन् रोव

इस्त फौज छमत्र मेळु आणी फंडान सठस्त॰ घेताने
घ्नीघूर्णं मनूल् ढर्शी फौज सेनापती सगळ पश्चीमो
रानचे मडोष्ट थान्मापन आणी ढर्धी फौज छसीणेच्या
थान्मापन यामलने छोंठीं थान्मापन फौज सापधन
नूर्पी चोमी ठेपळु ने म्लेण्छीठी मम्लने घूसन्याची
फौज छेशांत् मपेश मनूं न सभे।

यामलनच छश्पृथे आणी धन सेन्याची घाळेमटा
धाळून् छाळिछ पीषय मछाने मन्त घेळिन् ढरीशय
ढठेम्ब्रस स्राम्मापन फामनंछ ळिनुमछानानि फीरा
घेळिन् पीपेचना मेळु ने घ याचे फाग्यछशेचे ढस्ल
छ्पनयाचा पुर्पैल्लळ ळिपस्थीरा घेळिन् पीपनोरा छशे
न्या समय अनंप्त साम्रपठे ढशेयास् थारां पनीप
पासठोरा यात्रपळ न।ळण ळिन्चीरा नच्चे अपष्टे फाप
शांगारे पनामशी स्थोन मनूल् मचनान्मास् छम्लंरी
घमळिन् म्छछ्टे ढने घापा श्रीछनो छिमठेछ आणी
मासा पनामशी थयंम आणी पीन्वान मनरों च
लिपाळशोस् छाळिछास् छुघुं छ्धीने घनूल् छुर्पृभो
अन्चरण मनपीळ नान्म धेनं सैन्म गर्पं मछाने प्रमम्न

म्हणून आशीश्चय अहंकारा भेद आहे आशीयास् याची
शेपठ घना नव्हे थोडे दीपसांत याच परान धेईल
मच खीडवा धाचशाड अमघन ज्यास् ठींहु,
स्त्रानांत् मानता नाहीं असा मनुष्य म्हणतो नाहीं तो
वीतोनगड प्रभृती नाक्याचे मान्य तो सर्व त्याचंचे
मनताळांत् आहेत् व त्यांचे पुढे म्हय परंतु येथ
थास् कोपणीमेंत् नाश मनता.ड आयां सुर्वकांचं या
नपळ नाहण संभगांत् पडण पडेल आणी पापेतो दीमन्च
धर्मीपण याहेश। पन आहे नीनाळे नम्म स्थान अन्ते
पण म्हणून तोपे पडा भभा नी याच समयीं त्यांत स
पनोपन तापा सुर्वकांचं नाहेल भय तापनंतन सम
याची त्याल पाहोन् नी मर्तीप असे तो म्हणूं समझं
नाहीं तान याचे पापाने पनोपना सगठ घुडाल ।

सुर्मान छोधे भाग आणी पृथ्वी तोचे भाग यांचंशी
अन्व पनामर्शी स्थीन म्हणून देश देशांतनी मनुष्य पा
ठपून अन्नंत स्थान शोधि मनोतांच दक्षीण प्रांती
अम भगा यशाठन नापंचो धेपनीस् नमीछानी चांठ
खि. मसंधनीची नमं छानी येतो तो। नोःसंतान येऊन्

मेम थाठे यास्लप ठो घेपनीस अगा फ्तान घुर्गम
छीष्मी अया यायाची पठ नाठीं नघी नाष्टें पनी
पूर्णं थणी घद्गोण सठीघ्र नपळ घोन घनण्यस्थान
नानाप्रक्लनचे ठींसन नंठी पघ थसपष्ट गंडान
मठोष डुमनाघो फ्तान पनपत्तो नघी पनीपूर्णां स्थांत्
ठींभोन ठींभोनोणी मोठी भयानम स्यास्थानाच
मांप घ्राघापन स्यास्थानाच परीमान थयठीन् थप्
थ्यास् थपडष्ट। स्याठांर्ही माणसं पाठपून् समय नंगष्ट
स्लपवीष्ट थणी नघो नाम्मापन अगा अगा पुष्ट घंघी
मनून् पठ स्लघडत्त पांच सा स्लेस पापेठो मंघ नूंघ
थस चांगष्ट स्थान मस्लुठा स्राष्ट स्याचे मध्यस्थळीं
छल्ल स्लेसापेक्षा थधीम चक्रांमडे पनीथ्थ थ्थेघुन् पडा
थनंभ मेत्त। सघन ठीफस्वष्ट ठीन चान छंड
र्ईमानठा ठीघ्य घेठीन् ठील्लम फपस्था पूर्णम पुनी
मस्लुठा स्रात्त चक्रांमडे गंन गोम्र शठन घाम्मन घाग
घगीचा यानीठोने घोन ठीन पर्षांठ् ठे स्थान
थठोशय शोभानीठा मस्लुठा स्राष्ट। ठाघनन्तन भप
मंघ ठीनुमघानाने मंत्रीगणा सठीठा स्यास्थानी अठीन्

पाठीष ने ज्ञान नम्र स्थळ दिय त्यास्तव होचे पस्त मनायांस् मन प्रसन्नता होउ आपण होचे पस मनून् गौडाचे पजांत् ने मांठो नगघ प नपठीन तथा आणछीन नग परन्तु आपसठोत सऔहुंघ पनीपना स गठ नावेपन यज्ञठनांत् आणपून् स्तुतीजरीं पाळीन् सर्पं सठीत गृठ प्रवेश मेम मेपळ श्रीठनी आणी अनमीपष्ठम तथा शीपनंघ ठेश पांजा यातोघा पंचून् पर्मंड अपघ्याची स्थीतो यज्ञठनांत होउ तो तोघे गौडांत् धीछाड घतीं नांघयाप्रमाणे नाठी प्रेत् ।

यासम्ने पांच सात पर्षं गेल्यापन अभ्घन घाठ शाठ मघप्रतापपंत त्याचे मनापन ठे गोष्ठ पड ठु ने गौडाचा स्तुपेछान छाठिछ घजैता छोपसा पासून् घुघपण मनून् श्रीअना ठेत नाठीं आणी ओ मेण्ठी ठिअन्नाचे तामोछास्तप अतो त्यास् मानून् ठामतो मौंप मय मनतो त्याचा ठीमणा मोळता नाठीं सेना अनेम गोळा मेठु आठे धन त्यापेक्षा अधीम आणी पीचान मेम आठे ने येथे पुनः मन

छेणात्र नाठीं प्त थपणांव टोपे राष्ट्रा नोमोणा म्नुन्
ध्यापन घस्रन् घाछशाठो मनापी टाध्य थपष्टे नापें
न्वा णीम्न न्वाष्टपप थशी छुनाशा ध्यास् म्राष्ठ
थठे ।

ठे गोध्य थयमरांव थनघनशाठ थरोशय क्रोध
ने पीस्रो सानोध पेठम ध्याम्नळों ध्यासमोन म्नेण्ठा
न्व साध्यि ने स्थोन घेय ठोंघुस्रानोरा् थसा पनाक्र
मी घाछशाठ मधी म्नेण्ठो साम नाठीं टाराम्नणी
नाभ्र टोडष्टमजन्वे नापें फ्रानमान साम थणी घोन
ष्टस्र फैाभ्र सठोरा घाणिघान्वे पानपल्यास्रप गैाड
नाक्ष्यापन टौनारा स्राष्टेरा् फ्रानमानांरा ष्ठोष
घेरा ने घाणिघान्व डोम म्नपून घाछशाठी मंञा
पन ष्ठम्नपून् घेणिन् शठन घाभ्रन टाधा घाणिघा
न्वा भंडान प्त पस्रु भाप सर्पं घीडंरा घाष्ठोष मनी
नाभ्र टोडष्टमष्ठ थसा फ्रानमान पापून् घोन ष्टस्र
फैाभ्रन्वा सेनापरी घेणिन् ठोंघुस्रानाठेन घाणिघान्वे
पानपल्याम्ननणे नोघाष्टेरा् ठळुष्ट घो मठोन्मांरा्
पनाणाणीन्वे सनठघेपन नेधे घाणिघान्वे फैाभ्रन्वा

भोन्वा घंठी घेटो टोचे पाघठेत् घाघशाग्र मडोष
पर्दामान पद्योष्ठेन्व घाजिघान्वे पमीमने योंघुस्लाना
ठोन् घाजिघास् ङद्योष घेरा त्याच्यानेन्व घाजिघ
ख्यप्त्त छपघी फौज छमत्र मनून् जिल्लन टाथा पश्चीम
मडे पाठपून् स्थानो स्थानी मोनन्वे घंठो मनून् सघेप
सापथन घेटा ।

टोडष्ठमम्मने गंगेन्वे टीनीं येजिन् पाठोष्ठे नें त्या
मानी घाजिघान्वे सैन्म फान घृजटान नूपीं नाठोष्ठे थठेट
त्यार्य छपव्याचो घृजटा पाठोन् सघसा म्लेण्घास्घो
पान घ्यायाच्व सामर्थ्य स्राष्ठे नाघों पनेङी मीटोम
घोपसानन्तन सप्प्त घेजिन् नें पान घ्यायास्लप
त्यापाना नपळ घेटा घेरोट् त्यास् टोपान्वे गोल्माने.
नाप्सगठ पुडुन् घेटा छसे यानोटोने घाघशाघो
फौज फान मानस्त पडस्त थणो म्लेच्ची पान जिटानूं
न समष्ठेट् । टोडष्ठमळाने घ सर्पमल्लन पाठोन नोनु
थायक्रमी पीमर्षं घेजिन् घाघशान्वे यज्ञुनांटा थनन
घाशटा पीपनण पूर्वम म्लेञ्छ । घाघशाम्ने घ सर्प

समाधान खयऊन् मधक्रोधिकारी घेऊन् सैन्यांत् येवेचा डंका खणी घोषणा घ्यायास् खज्ञा केली।

घोडचे राष्ट्रधगोरा पांच ष्ट्स फौज घेरी सर्पेस् खणुन् गैडापन चढाई खणी घाऊघाचा डोई फ्लपायास् खज्ञा झाली यामप्रमाणे समस्त सैन्य नण मुघाने मधचंभपन घेऊन् घणाने मानाने ईश्वाची शब्द मनरां खणी कंकंम्लनाची नणचंभ सोडरा नाना पच्य चंमामा डंक्ल नणढम्ल ऊनी भेनी नय म्लळी धंधं गुड गुड मड मड शब्धाने शोन घेऊं मगम खणी पंपंडीये मेम पंपंडागारा मधम्लेमध्यष्ट मनींरा ससैन्य गैडापन चढाई झाली। घाघशा यधी खपण शीम्लन छेमयाचे मोसाने गैडा मडे नपना झाष्टेरा। घाऊघाचे पम्रोमने पाठीष्ट ने खर्रा म्लेण्ठीयी मम्लने नोनाम्लनण घेऊं समरा नाठीं घाघ शाठ क्राधिकारी घेऊन् धिसम्लरीनणी नोघाष्टेरा घ समाधान घाऊघास डकंन् डयोष्टे ने मुढ ने ऊप युक्त खहे रो मनायास् खज्ञा मनण।

यासमाधानाने घाऊघ ऊछोपन्न घेऊन् पीक्र

माघोच्च आणी पंसदानायास् घमपून् आगोघापटी घोष्ठम ने मीं ऊम्यास् सानांशे मडून् म्हणतों आतां मास्रा नय घेण मठोण छोसरा झांझी चोडप्पन, श्विसअटीने समस्त सैन्य सखेरा सफ्स घेऊन् मास्सा पन खळाई मेछ आठे आशीयास् आतां मेण्ठावा मगघुन आठे मीं त्यांचे समस्त घेऊन् घनोघनी मनूं सभे घर्कास मास्री अपस्था शेपगीस् पापछ नाठों दान औसी घुष्पुंध्धी मन नसें खनदो मीं म्लेछ असतां सदी सौंयपन पनाक्रमा मनूं ईछोतीं अस्तु सर्पं समयानुनूप घडटा।

आतां यात्वा आणछीन् ऊपाय नाठों आमचे आण छीन ने ने सेनापती राधा सैन्य नीत्ये आनाठांई· आठेर् त्यासर्पस् ऊटान पश्चोम थानेअटापन पाठप आणी ऊम्ही घोघें आऊ मासे सांगाते असा आम्ही माघे आस्तुन् सैन्यास् नसछ पापटी मनूं आणी नाभ्य संनक्षण मनूं मास्र ने करठों पीत्न पीषय गौडांरा् आठे री सर्पं यशाठनो ऊमचे घनो क्रमशः क्रमशः पाठप मग आणपीष्ठ अर्धष्ठ ठे घोघे आऊ

घाटीघाचें अतीशय पींम्पासुन उंघेघानीच नीत्म छप आणी सोन रुप तांबे पीतळ ह्मंस अपूरी ह्मसल भांडें वांडें जे ह्मंठीं घेता तो आणी प्रश्न सर्वे तांपा आ घंचे आणाठीन् चाननाच नीत्म घन आणी त्या शठनाचि जस ह्मनणानाचि धन तांछुष्ठ पापेतो जेजे सामग्री घेतो तोठी ह्मोठे अयाचें भयारूप समरूल परतु हाचें भाप नपळ समर्पीत ह्मेछ याठोघांठीं सठसापधी नावेपन सामग्री घेऊन् यशठनांत पाठपींछ मेंडें प्राय भनठीन घेऊन् नाठींम ।

घाघशाठ असम्मा सगळ येऊन् प्रयाग पापेतो आपष्ठेत् मीतोंम घोपस आपण तोपे नाठेन् फौन पुटे तौनात ह्मेछ त्याच समर्थ प्रयागच्या ह्मोछा नच्चना ह्मेछ तो ह्मोछा अघ्यापोठी आठे ह्मशोपात्र ह्मांतो प्राय पर्षांपधी गता स्राष्ठेत् पनंऊी घाघशाठी ष्ठत् ह्मन पान घ्यायाच अनुऊाळ न पापेत् ।

यामध्ये पक्ष ऊैपयोगात् छन्ने नाच्नीं घाटीघाचें फौच्चंत् आपुसा मध्ये ह्मळठ ऊीपस्थीत घेऊन् आपच्या मध्ये पनस्पन माना मानी स्राछ च्चैम्नी मडे ल्लेणछा

च चौरा नव्हता याच उपद्रवांत् घाटशाठी फौज ने एमदाच पार घेऊन् मोठा घणा घालून् हाडीहा चे सैन्यास् छेन्न भीछीन्न मनून् एमलली फार से , ल्लस् मानून् गामोष्ट ल्लंमो तो मेम उसापघन घेतेता् पर्मेड माणसं घपम सनंभम गाऊन ल्लेच्छ्या सा नोछे भयारी घेऊन् छीग छीगांतानो पळाष्टेता् ने त्याच्या ठील्लणा न नाठेम ।

नेष्यां हाऊेछ गौडाधीपतींने घं समाचान घम मोम मों घाघशाठो सैन्य पान घेऊन् मोनचा तोडून् पंजांड तोष्यां हाऊेहाने घंतःमनणांत् उतीशय भीत घेऊन् पीचान मेम ने घतां ल्लंठी ऊपाय माठीं छीसता तोष्यां छोघा भापस् घमऊेन् म्यठ्ट ने उने भाऊ घतां ल्लय मनूं समतो नीरूपाय गोष्ठ छीसतो मुठे ईश्वन ईच्छा ने घेणान उसेष्टतो घेपे सर्घः घम्झो ल्लय मनापं ल्लंठी खुभोता छो सता नाठीं मास् युध्धी घळ ऊम्झो छोघे भाऊ ऊम्झो ईमडे तोमडे गुप्त भांपी नय नन मुठे ल्लेण्हो ऊपाय मनूं सम्ल ल्लंमी यापत् मंठगताः माणाः

यापन्नाख्लो मनेर्ध्यीयं रापरा चीमत्सा मरांपा म्न ळस्व ऊाठीम गरोः यापरा् श्पास रापरा् थ्रहा थ्रक्ष पीचानून् घाघशाठ येथे थ्रप्पापन कन म्लेण्ठी थ्रनुसंघनाने म्लेण्ठाचे घ्यानीं चेथेरा घेऊीन् म्लंटी घन घ्यायाचा ऊघ्याग मनूं सम्ल रान मनण याषी षयों माम् म्हणाण ऊम्हास् थ्रघीम घेय ।

संमरोम थ्रम्ठी सठऊाहुंघ समनोपन नाकमठ मचे पाठडापन अरीं मामा शोधि समाचान घेरा म्न ऊमचे मडीथ पर्लमान मोळाप्पापन पर्परापनून् ऊरानेन नाठीं रान ठप पनच भेप्प मुटे घेय पन घेय थ्रघे मीयराम घंछी घोघा घेरीं याथ्रपप्पा गोष्टी म्हणरा॥ गैडाघोपरी घाऊीठ नोघन मनून् श्पाठोळ साष्टरा् थ्रणी ठे घाधे श्पाऊि पनम घंधु पीछेघ घ्यायाचे ऊपक्रमाने शोम्लरीं श्पाठोळ घेऊीन् नड रां नडरां भूमीपन पडुन् गड घडा मेळूं मगष्टेरा् । रावनल्लन घाऊीठाने घोघे श्पापस् समाधन् मनून् श्पोडोमन्नी पम्लुश्पाप ठोन चान पर्ष धियाचे ऊप यक्ष थ्रणी म्लंठोम छ्पप घेराष्ट ने सपनीपम नोर्मेळ

मेय याप्रमाणे सांगातो घेऊन् आपुचे पर्वतापन चडून् गेष्टेत् । हे होचे भाऊ पैनाग्याचा पेश घेऊन् कांठीं एम होपस पर्नेंछ भूमीत् गेष्टेत् ।

येथे घाछशाठी फौक्ष सठेत नाक्ष तोडष्टमष्ट प नाक्ष ऊमनापणींठ सैन्याधीपती छाऊछाचे पान्सा पान्सापन छमष्ट मनीत् ष्टूठ मनीतां मनीतां नय युक्त घेऊन् नानमठमचे मीछ्ग्रांय् पापती साष्टेत् ।

तो भगा ताछनुनूप साम्पापन गैडांचा शछन घाक्षन छीलीन् मीछुयामध्ये प्रपेश मनून् पाठीष्ट ने छीन्म स्मशान सानीष्ठ घेऊन् नाठीम पछे मनुष्य ताधा छप माजाचा संधंघ नाठीं मेपळ मीछुयामात्र छाऊछ मींप साचे पान गणाची म्लेण्छाचोठी फेघं न पापष्टेत् पाणी छुघेभताचे पसूष्ट ताठसीमचा म्न गछ पजठी न पापून् छोघै नण छतीशय पीमर्षं साष्टेत् । छोन तीन छीपस तेथे पीश्राम मनून् पुनः नानमठमस् गेष्टेत् ताछनुनूप मीतीम छोपस त्या ठांई नाक्षन् नानमठष्ट प गैड पाणी नपळ पास पलीमडीछे सानि पनगण्यांत् पींगाना फोनपीम

मे घाटशायचे अनुसरो पूर्वम चाल्गे नाले स
मनान घेतेत् ने नन गाळीयाचे येषीष्ठ के लेष्ठी
प्रधान न्वामन खुधेश्वराच्वा लगप पत्र अणष्टेम असें
तन तो नानमठमंत् येऊन् नान्मासठीर पेहून्
यातीन्वी खुघाच्वा लगपपत्र चीस्लान पूर्वम यण
चीज्यास् त्यावंवा कार्योडय घेईष्ट् पूर्वीष्ठ घंघो
घस्ला प्रमाणे पठीऊष्ठ न्वामनीपन त्याच्वी नेमणुम
घेईष्ट् यणी त्याच्वी ने ने ऊपेक्षा असेष्ट् ते ते त्याचे
याच्वनापना प्रमाणे ग्राप्य घेईष्ट् यणी नाम्न म्हण
तेत् त्यास् लेण्ठी प्रस्नाणे नाश मनणान नाठीं
त्या यंव घकीत घन मनीन् मघापी त्यास् कोणे नीतीने
भय प्राप्त घेणान नाठीं यव नीयम सद्य पूर्वम
यमन्वा कणुन् अतां नपळ पाजे ।

यांनीतीच्वा ढींढाना घेतां घेतां याघेघे कार्यंठीं
अनुसंघन पाऊन् गुप्तनूपों नानमठमंत् पाऊन् अप्र
गठनूपों पस्रीमस् नान्मा नपळ पाठपीष्ठ । नान्माठी
पस्रीमचे ऊीष्ठपच्वनी सपीस्लन समाच्वान चीघेत
घेऊन् पनम यद्वाघीत स्राष्टेत पापम्रे स्राष्टेत्

आणी त्यापसीमस् ईनाम जीनोपाय देऊन् संतोष पोहे आणी घोडस्वेरा ने ऊम्हो व त्यांस् घेऊन् या रीती शीघ्र येय रापापी आम्ही ती रीव पर्णं यावे अशीयास् ऊम्ही अऊन् म्हणा ने त्यांची गोंसा कोणीती प्रश्ने येणान नारों गाऊगावे नपळ न्या सन्मानाने घेरीरा त्यापेक्षाही आम्हा नपळ यथेष्ट प्रतीक्षा पापतीष । आणी याव अशीप्रायाव पत्री त्यांस् छ्रीष ।

याच्याने ही गोधे प्रापंती अस्तासन पाऊन् नान्या नपळ अऊन ननन देऊन् नान्याजी भेट मेछ । त्याही गोघास् पल देऊन् मनोरंजन राया सन्मान पूर्वक त्याचीपसी घोड्यास् घीग मेष । घूसने धीपसी पीक्रमाचीत्यास् बस्ष मी गाऊघ स्लेठे ऊम्ही अणरा याही ऊरान मेष ने नारों मघ नान आम्ही नीश्चय म्हणूं समरा नारों ने स्लेठे गेष्टे आठेरा पनस्पन आयमीष आठे मी नानमठमवे पर्व रापन वढ्ढेरा ईमव मात्र यापंवून् आम्ही आण

हीन् मीमपी म्हणूं समरू नाहीं। जगद
पत्याचा शोध डीम्ही म्हणीं अणता प नाहीं याहो
म्हणूष मयनान अणटों हे सर्व यमचे स्वाधीन्
थठे हीन स्वभावाचा जगद वेगळा वेगळा यम्चा
नपळ थठे आणी य पीषय यम्ही अणटों हे अज्ञ
पीनन्ती म्ननूं प्रथमता यपड परीक्षा प्रत्यक्ष मनापी।
नान्याहीं म्हणूष डीमच याचना पत्र पाठीब्यापन
हाघनुनूप घेतीं समेष।

होघ्यां यानी ध घनश्चिस्ल हीह्ला ने पंगभूमीत्
थशठनाचे पश्चीम गंगेचे पूर्व मडीष जंगा पासुन्
आणी पूर्वी ब्रह्मपुत्र नद्याचे पश्चीम जंगा पावेहो हे
नाक्य यमचे अधील्लनांत् असे आणी यापरा् आपण
यास्वधांत् नाघष शांपत् यास्लमाची अध्यक्षता
यम्ज्ञापन असे आणी जनुनगोर्ई घफ्तान पठीब्या
प्रमाणे मास्ते चूळख्याचे स्वाधीन् असे। नान्याही हो
घनश्चिस्ल मंजुन प्रेष्ठ आणी नमीघानीची सनघ हाघा
जयांची अध्यक्षता याधंस् प्रनून् मयमचे घंहोघ
स्लास्लप सर्पं सहीता गैडास् गेष्टेत् आणी घंघोपस्त

घनंभ मेम नाभ पसंटानायास् मघनाभ छीटाघ छेजीन् छटीशय संश्रम पूर्णम यशठनांट् पीघा मेछा। मघनाभ पीक्रमाघोय घणी जीपनंघ जीनुम घान घेश पांजा गैडांट् नाजीन् मघमवा घंघोपस्ल मनायास् मपटी स्राष्टेट् ।

याम्लळीं घाजीघाचे ध्वयाची पस्लु पेंचघ्यापन घ्याचा ध्वनसामा माछमध्वं नापंचा पाठडापनून् जीटानून् भस्यछ्प पीमट घ्यायास् नानमठमस् घम घेटा । घ्याने अजीन् घाजीघास् पीनंटी मेछ चे घाघशाघचे पाठपीष्ठे नाम्याठो घपम शोघ प्रान मेम पनन्तु ठीम्लणा न पाजीन् घपष्ठे संस्थापन मेष्टेष्ठ नान्यास् पूर्वी प्रमाणे मघमचे म्लयीपन छघ्यस् मेष्ठ घठे घपघ्यास् पापघ्यापन स्याघंस् छस न मन टेट् । घटांठीं नन घपणा अजीन् स्याघंसठीट भेठ मना टठीं घजीघ घपष्ठ संस्थापन घेजी समे ।

घाजीघाने म्छठ्ठ छस नघ्ये नन मास्री म्लंठी घनी घ्यायाची पठ छस्ली टन पीक्रमाघोय मम घागय समाचान घेटा । ध्वनसामाने म्छठ्ठ मघापँ

धैय आयंस् असत्र ठिचीर अहे परंतु संसारीम शहरीचा मळ पडस अहे त्यापनतो ठींचु मेम फान दुष्ट स्वभाव आपण धणीपण पापद्यायन तोच्यां कोण्हाशी मय संबंध अहांठी आपण नत्र त्यानपळ अ तन मीं अणतों जे तो ठिम्यास् त्याग मनणान नाठोंत् अपभ्य मनुन् ठिम्यास् ठिमत्र पद्मापंण मनतोष म्मां शहनांत् हे पहंती अयमीष्ठ अहे। हाठीहाने म्हणुष पुनः तुं ईश्वरो अठीन् मोणाचे ध्यानाने अनुसंधन् मठीन पाप जे ठिसमन घेठीं समतो प नाठों तुं हुसनेंग ऋष समाचान हेशीष् तोच्यां मीं अठीन् धाहशाय मडोष् नाम्पाठी घेठीन्।

हुसनेचा माछुमध्वंने अठीन् नाम ठिमनापठींयचे चामनासठोत पेठ घेताष्ठ आणी त्याचे ध्यानाने ठींठ नाम्मा सठोत यागोष्टीची चाष्ठना मेष्ठ। नाम हे गोध्य आयठीन् अप्रगठनुपों छळणा पूर्वंम गौडांत् पाठठीन् माछुमध्वंम् फान अस्पासन मनून् आणी धनामठी मंठीम हेठीन् घोष्ठेत् तुं अठीन् हाठी

घास् शोघ्र घेऊन् ये ऊशीन मनूं नमे म्हणतो ऊस फार ईनाम देईन् आणी त्यांस मोठ स्नयें मनून् देईन ।

अज्ञान माणसध्वंने ऊषं न्वीराने पुनः पर्यटापन अऊन् घाऊघास् समस्त वृतान्त पीनंटी मेहु ईश्पन ईच्छा प्रमाणे घाऊघाव्वा अन्तःस्थळ ऊप स्पीटा यानीमीत्त त्याच्वी मटी श्रंश घेऊन् श्रेष्टो ऊटानयाच्वी फान ईच्छा साहु । न ऊनीः शंमनो श्रधानीय टाः मेन घाध्यटो । घेगमाने घ पीषय आयऊन् घटा भेडून् नपघा नेपळ पीनंटी मेहु ने नपघ साठेघ सऊसा अस मनूं नम्न स्नंमी सऊसा स्नमांटा पामोठ घाहे ।

सऊसा पीघधीटा न ऋीयामधीपेमः पनमापघां पघं पृणुटो ऊो पीम्टप्प स्ननणं गुणाध्नीढ्याः स्पयमेप संपघ । प्राच्वीन मेम्ननी अस म्हणृष्ट घाहे नन मास्तम ध्वंचे म्हणृष्टा प्रमाणे घन घ्यायाच्वी गोध्य असटो टान घापम भे अटोशय पीश्पास्तम मघनात्म पीकमाघीध घाहे टो स्नय मनुष्य न पाठपीटा

ख्रीयास् हे सत्यापी नव्हे तो खपश्चसेप मनुष्य पाठवीता सोंप होघा तून् हम नण येथे येता खपण याजीश्वंचे गोष्टीपन खस्था न मनापी च जीहँयास् म्हय जिमनता याची गोष्ट नम्र खयजां।

हाजीह खरीशय म्लळ पशांत् येजीन् घोष्टम मास् खंतःमनण फ्रान जेढत् खठे मीं तोचे गेम्याने घन घेर्हेंष्ट् यांत् संघेठ नाठीं घेगमाने फ्रान मम्न नी मना मेष्ट पनंजी हाजीहाने पीनाश्च म्लळ माप्र मयुक्त मीमपो मानेष्ट नाठीं। पीनाश्चम्लळे पीपनीत घुच्यी।

घेगम घायम्ले म्लय मनूं समतो नीरूपाय पाळीन् घोष्टछ ने घळीयजी मेपळमीम्यन र्हच्छा खघूष्ट मधन मानुन् पीमप पूर्वम नानाममने नडत नडत खपध्या सठीत माघे मगत मर्वतापनून् जीत नछ। माझमध्वं अजीन् नाम जिमनापजींयस् समाचान सांगीतम त्याठीं खपष्ठे मजून् मनुष्य पाठपून् हाजीहास् घेनून् तात्दाणी त्याचे ठास्मे म्लपून् घाछ शाघचे खघ्ना ममाणे ठाईं मेंजांपन ष्टठम्कजीन्

चौह्की आणी घाचशाठी नय नय धनी घेऊन्
अवघे शठनांत् ठोंठाना चौह्या ।

घाऊगाची ठे घशा पाठान् पनीपन मेम ने ने
सांगातो घेतेत् सर्प छीन्न पीछीन्न घेऊन् म्लेण म्लेठ
गेष्टेत् त्याचा ठीन्लणा न नाठीम । घेगम पीषन्न
पचना छीच्यमाना अतो म्नताना अश्रु पनीपूर्णी
मेचना घेऊन् चीन्नाचे पुत्‌ळी सानीष्ठ घेऊन् ठम्ल
छीष्टीने पाठान् नाठछ मोंचीत् म्लळाननन शोम्ल
ऊाळा घेऊन् माठीपन पडून् गड घडा मेळुन् घय
म्नन शाह्य मनून् नडूं मगछ समाधन मनी असा
म्लेण्ठी नपळ नाठी घठापीघ्र पीमप पूर्षम नडतां
म्हणतो ने आतां म्लय मनूं म्लेठे अऊं म्लांठी ऊपाय
चीसत् नाठीं यानीतीने शोम नाना प्रम्लनचा घेग
माची पाठान् यापत् मेम घय घय शाह्य पूर्पम
नडूं मगष्टेत् आणी मठीणांताःमनणी ऊमनापऊांठ
ठी म्हघुतान घेऊन् नडूं मगम ।

म्लेण्ठी म्लयीम्लप त्याच चीपऊीं पीक्रमाघीत्यठी
नानमठमस् अष्ठ घेतेत् त्याम्लळीं तेठी त्याच स्थळी

उपस्थीत घेऊन् मघशोम्नने पीच्वळ अरीशय स्राष्टेत् नीरुपाय उपाय म्हय म्हनूं समरीत् ऊमनाप ऊंघन्नपळुन् शनीन मागुन् घेऊन् म्हघन छेप्पीछ। ऊमनापऊंघनें घाछशाघन्वे फानमानाप्रमाणे घा ऊछान्वे डासम आणी घेगमास् तया आणछीन् घाय म्हम पींजन्यांत् म्हैछ म्हनून् म्हयागी पाउपीष।

पीक्रमाघीत्याने यांचं सर्पंन्वी छुधेंशा पाऊन् म्हीतीम म्हऊीने तोषे नाऊन् तींठी स्तुघमान्व म्हगछ पत्र समस्त नाम्मास् समम्हऊन् पीछा मांगीताछ आणी म्हछछ आम्हा घेय तान म्हम्न साछेघ छफ़ुतन सऊीत आपम्हा नपळ घनीन असेत् मीं घतां ठे न्वा म्हनो म्हनणान नाठों छाऊीछ मास्ते नीतांत छयाळु धणी घेतीत् त्यान्वी ठे अपस्या स्राम्हापन त्यान्वे नाम्ह्यापन मास्ते धणीपण म्हनण अरीशय अनुन्वीत म्हर्म घेय घतां मीं म्हऊन् ईश्वन म्हकन म्हनोन् अशीयास् कन आपण अनुग्रठ म्हनून् पीछा म्हना तान अरीऊीत्तम घेतो आणी म्हम्न के नाम्हय आपणाने छया म्हनून् घं छुछ आठे तोन्व यघेछ आठे आणछीन्

ख्रीस्ताची अपश्रमता तथा अभीप्रायाशी नाहीं
यांजी तन यामनीं आपन कया असे तन हम हे
पीनंती आहे मी पुर्ण हेश्याची नव्हीं मनसुध मम धेय
हेच माझी अपेक्षा आहे आपण न इच्छा असेह
तें मनन स्मरन साहेब ऐपन आपण याभांती आम
तौपन मर्य मनीरा।

यांजा पीकूमाहीत्याची हनश्चरुख मंजून मनून्
प्रयागाहून फानमान आणपून् हीष्ठा आणी त्यांस्
फ्कामसा पीन पीषय हेतेम् हर्षपुंनख्खन यशाहतांस्
पीहा मेहु। पीकूमाहील्य पीहा येहेन् हीपैनीत् ने
मंथी नमहोन प्रभूती धन येरा हो सर्व नापेपन
पेसून् यशाहनास् प्रस्थान मनून् मीतीम्म हीपसा
ननान खुडीकेरीं श्रीभाष्यनी माहेंध्येयागी यशाहनीं
पापती शाश्वत् घाहेपन पापता पर्वत्रांहीं नाना
पीध पथ्य आनंभ प्रेम आणी धनमंहाळांहीं धंहुम्म
ची हेपट आनंभोक्त आणी पीपीध मंगळाचान येहें
मगम या अपघे शाख्याने शाहनाची समस्त माणसं

सन्वभोरा ह्मातेरां आणी नानाप्रकारांस समाधान पाव
ध्यापन वस्त्र अनंदीत ह्मातेरा राजा मदनाचे वसंता
लाय येऊन द्वारीं मंडप उभारीत सभा सर्व सगळ
लोकांना घेऊन मदनाचे विक्रमादीत्यास मध्ये
वन घसपून घेऊन आदरे घरांत प्रवेश करतांच
त्यांना मदनाचे हर्ष उल्हासाचा आनंद झाला।

त्यासाठी दिवसांत भंडारास ५ लक्ष रुपये दान भेट
आणी सर्वांचे देवस्थानी पूजा याग यज्ञादी करीता
भोजें ब्राह्मणें राजा ५ लक्ष ब्राह्मण भोजन दान दीप
त्यांत समाप्त करून मग उत्सव पूर्ण जाले विक्र
मादीत्य पास करून भगवंत नाम्य स्वर्गाचे अध्यक्षता
मदनाचे वसंतनाय भर्तारा आसेरा आपत्य नमी
दानी दोघांत सत्य राजांचा दोघो बेटी यास्तव
टोपे वस्त्रोमस् पाठवीत।

विक्रमादीत्य मदनवती घेऊन आपण जे नाम्य
यांचे शासन पूर्वीं रहस्तापधी क्लेष वीवीध करून
धनाने स्थानो स्थानी संपूर्ण राज्य सुशील त्यांस
मठो प्रसंगानाय अध्यायनी भक्त भेटीस प्रतीपाळण

करीत् आणी मग सर्वांस धनमानांच्याने भरून टाकीत करीत् असेत्।

ऐसे समयीं नाना प्रकारांनीय सज्जनांस पीडामा ण्याचे संतोष चरा करून् म्हणु लागतेत् जे ह्याचा साहेब येथे आम्ही अपल्या पीषयी कुष्टी रास येवें पनंडी रुमेणीची माणसें जवळ पास म्हणजे नागोरा ठेच उस दुःख आहे यालाप मासी इच्छा आहे जे घामस राया आणखीन् स्थानांतन् आपले रुमेणीची माणसांस सपनीधन आणपून् येथे पस मनाप आणी ह्यांस अपल्याचे नीर्णयाचे संस्थान करून् होव्यास् ऐसे उस जिल्लस येईद् जन अनुमती येय तर आम्ही होव्यास् मी ह्यांस जिव्होगी येयं।

पीडामाळीस्याने आम्ही होद्दी च जिल्लस प्रसंग जिम्ही मेष्ट आय हे अपश्य मराप नागोरान पस मनायाच म्लंठी कुष्ट मास येरा नाठीं मीयंपछ पीये चम कुशीष मेल्लंस् स्थानी स्थानी पाठप रो करून् आमचे स्वकरीय मेल्लंस् आचनपापने जाणींघा सगर आणीरा् जिम्ही ह्याचे नोर्णयाग्य रापडा

आणी नोव्ह नमीत्यम ऋीया त्वामया पुनरा संस्थान यथेष्टनूपीं मनून् घ्या आणी जोपीध्व प्रस्नन पनोत्वया नुक्रमे त्याघंची संस्थापना मना आणी त्याघं मेम्लंस् सच्यां ने ने आमव्य असे टो टो घ्या यांरा् मारी मोको छीशी आठे।

यारूप नाश्च पसंरानायाने खुशोळ सनळ आंरा: अनण गोनअस् पेम्ल घेऊन् नापेपन पीघा मेठ टो अठीन् आपधे घानज मडे अठीन् छमे छमे अगो नाठोन् घंगन म्नयस्थास् अघन पूर्पम सपनोपन नापेपन यसठनांरा् पाठपू मगष्ठेरा् टो येथे पापम्या पन नाश्च पसंरानाय सन्वेष घेऊन् ग्रामणाच्या घायम्लंस् पाठपून् पंगन म्नयस्थाचे घायम्लंस् आणी पमेंड मेम्लंस् वेगळी पल घेऊन् टापा आभूषणे घेऊन् नम्नस्थानी घोडाड घोड्य आणी श्वया पायाची सामग्री फानणी घेऊन् पनम सुश्चने ठेपीष।

मंगो छन घोपस ठेऊनं पीश्राम पापम्यापन आपष्ठे नाम्नांरा् नानघनीचे नपळ पास गांदें गांपी पन गण्या पनगण्यांरा् अठीन घाघिपून् म्सास्थानी म्याच

चीत्त प्रसन्न होउ त्यास त्याठांई त्याचा पडा धांश्रीपून् घेरा आणी त्याचे नीयंम प्रमाणे भुमी मठत्वान घेऊन् संभ्रम पूर्वक त्याचं सर्वांचो स्वीरो म्हनून् घेरा असेरा् यासंम्तने फार पंगत म्नयस्थ पूर्व घेश मनी त्याग म्हनून् यशठना नपळ नाठीहेरा। ब्राह्मण श्रेणी आणी अणठीन् म्नयस्थ गण राघा पेच्यआरी ठांम्हा पासुन् अछशठन पापेरो आणपून् स्याने स्याने ठीनम पर्णांचा पस हाम मचनाम श्रीकृमारोच्य समानपरी यशठन मोग समान ह्राम त्याचे सधूश घंगाम्यांग् असा समान घुसना मधी नघ्यरा। यासर्व झेत्नांचे ठीथ्य ठीथ्य पीहन सर्व नानस्रंरा् संभाषणानुपीं नायरा् असेरा् भेण्ठी भेण्ठी आप्रठें घनों असेरा्।

मचनान्साठी आपचे गापंरा् पाठशाळा आणी मम शध राखा अणठीन् पीकाभ्यासाचे स्थळ नीर्माण म्हनून् त्यात्यास्थानी यथोपयुक्त पंडीरा प पंरोको प आओांच प्रभूरोम्नची मेगणुम म्हनून् घोहो ने रोघे भेत्नांची ठेंमन पीघ्याभ्यास आपठे ठीपयोगा प्रमाणे

करीत् असेत् याच्याने ऊंछ केन्न पीच्यापन् राहेत्
सर्वध्यस् प्रधान पीकमाणेय व्याहपै लोकांस्
आपले शरीरे नानाभोगाने संतोषवून् परम सुखाने
कालोपाळण करीत् येतेत् त्यांचे परिवार लोकांस्
भरण पोषणाची उचापिचाखेरीज करोमासी शोध
समाचार घेत घेतेत् नसे लोकांचे मनाने लोकांचे
दुःख न पावेत्।

आपले अधिकारामध्ये परगण्या परगण्यांत् नगर
देवस्थय करून् नाना ठिकाणी स्थापना करून् धर्मशाळा
आणि छत्र अतीथी अभ्यागतांखेरीज ऊंच सामग्री
खेरीज भांडार आणि भंगार लोकांस् मधीना॰ मंत्री॰
घ्यायासाठीं यथायुक्त अध्यक्ष नीरूपण भेट ने
लोकांनी नूपों लोकांचो दुःख न पावेत् याचे इच्छा
धूपंम नाक्ष्य करीत् असेत्।

मघनात्मास् संतान न येय याकारणे सर्व अमात्य
गण सहेव आपले मनांत् नीनानंचोरा असुन् नाना
प्रकार देवकीया करण्यानंतर पुत्रलाभार्थ उग्र
यज्ञ करावापन मघनात्मास् होईन घ्यायाची संधा

पना स्वाद्य म्हणजे गर्भांनशी स्वाद्य यातील
समस्त स्त्रियांचे अन्नाचा शेवट नाहीं असे उर्वरित्
स्त्रीयेत् अनुक्रमे एक दोन मनुष्य सात मधोने स्त्री
येत् रोग्यां जवळ नेपणाची प्रकृता म्हणून गांवच्या
लोकांस धाथल या अपत्यांस् तथा समस्त पुरुषांस्
अपराधी असून् सपाळची सामग्री आणि भात
उटोंभात गेहूंभात धुंगी मोठोतून शेप घेस
भाजे उडदाचे दळीयाचे मधु आणी मीनपडा
रोळपडा घोंपडा पापड घोडे उटोघोडे पडे
उटोपडे टमन्याचे सांभाने सुनीप नपडो साडी
नपडो साडीनपळीची पंजे जीपनपंजे घानी घानगे
मनंच्या मेषाच्या मनंच्या फेण्या घेपन घेने संमन
पाळे मोठाचे व गेनडे उटोंपडा व पापड. मोठम
मांडे सुनणाच्या पोळ्या घेसनी पुन्या मधुरी
वीपीध मसनाने पक्वान्ने तथा अगणीत् शान्न
भाज्या मठी मध सांभानीं नायतीं अण्याची गण
ना येतीं न समे पीस्तान पूर्वम लेठपन छवपें
छे म्हणून् सर्वांस् भोजन करपून् म्हणणी मोस

ठिंबो ठिंबो मोंग्ल्ये नडीरा नग राथा पल छोड्यांरा
त्याछोपक्षीं नानिडनांरा थनंछोल्सनची सीमा न
नाछेंझ छासा थनंछ मेन थणी मडपंरीणी प मांड
भपैय्याचा नाव रमाशा पाळेन् सपैसछोरा नाची
अभारा मेझ क्रमशः थछ नप मछेने गरा स्राब्मा
एन मद्यनाणीस् मसप पथा थरंभ स्राझ त्याक्षणी
क्षारीषी छानेम छनत्र घेछेन् सूक्ष्म समये नीनूप
णार्थ राज्ञिवर्गे पळुम्नयंत्र शांओ पारनांगे क्रीया
पूर्वेन राछस्थ घेछेन् नाछोष्टेरा घाळेम भूमेझ थ्या
यांचे छपेर्ल्हेरा घेरेरा छिम्पन छिच्छेने नानछमान
बन्मष्टेरा छारोशय मनोछन नूप पाळेन् समस्त मेम
पनमानघेरा स्राष्टेरा नैघराध्निमापन शाघोयाना
घंगा घनो घंगा थणी नानापीध्नि यंत्री थपम घाम
घेछेन् येछेन् पनर्गे मगष्टेरा थणी ब्राम्हणास्
घप पल्लाछेम घुःछीरास् गनोघास् भक्ष्य रौष्ट
यांघुष्ट पल्लागी घानाने संरोषपीष्ठ पनगण्यांराग्
छनेन मल्लन थनंछ घानाछो क्रीया घेर्गे मगछ
यास्लप मीरीम छोपस पापेरो नाननमेंगे समस्त

धंघ नाछीष् मेपळ थ्र घ्या घ्या घन्व शघ्नमान्न मघनान्मास् भुन्न स्राम घठे । याम्लनणो मघन मोगों साने मेम्लंस् घनंघ स्राम घूसनी म्लेण्ठी गोघ्घ नघ्यटी ।

टाघनन्नन न्मोटीघींने न्मोटीषान्वा ग्रंघ घेठीन् नान्नसर्पीटा् येठीन् घीन स्पष्ट मनून् ईंष्टघठोम्लन्वा नीश्चय भुनस्मन ४म्न स्थीन मनून् ग्रघन्वा संन्वान ४म्नान्वा नंपमांश ग्रघन्वा ध्यसंभप स्थीन मनून् ध्यष्टोम्लनी मटोने मंघठशा ध्यंटान प्रत्नंटान सठीटा घणो योगोनी घ्शा टाघ्या घष्टपगं फळाफळपूर्वम नन्मपन्न ४ठीन मेष्ठ त्यांटा् शाल्ल नीत्या मळूंघष्ठ न्ने सर्पं पीषयों श्रेष्ट घेटोष्ठ् पनंठी पोल्टघ्ाठी मान्न घेटोष्ठ । मघनान्माठी ठे फळ घयठीन् ठषं पीषाघ मेम ष्ठंमनून्वे मष्ठन पाष्ठन घठीटा मम्लने मनूं मगष्टटा् समयक्रमीं नाम मरण ध्यन्नप्राशन मनून् मटाणा घील्य नांप ठेघीष्ठ ठीटानोटान नानठीमान न्वंघ म्ळा ममाणे घठूं मगम ध्यटोशय नूप मपण्य स्राष्ठ

धीरोधर धीप्रसाननान ऊंमानाचे पाचवें वर्षी वीद्या
नंभण संस्कार मनपून वीद्याभ्यास मनपुं लगष्टेर्
धाय धाना वर्षांमध्ये अनघी फ्रानसो घंगम नागनी
षामनण ऋप अष्टंम्लन स्मरो नाय छींसाघो पी
धींर् वीद्यापन साष्टेरा।
नुप गुणसंपन्न मयघळपन सघानंघ सच्चनीन सघा
चानी मयपंडीरा सत्मपी ऊघंन गायम पनषी
णान रासेच राष्ठघ्न स्तुभाषो सत्यपघो नोरोघूंय
अलपीघ्या शालपीघ्या मध्ये रावन घाळयुध्यांर्
मठ्ठपन रोनंघानो पनभंघानी रानपन नेऋ शूळ
पनछो भाम छींसाघोंर् अत्संरा पानम योग ऋोयेंर्
योगो नपांर् मयऋपम रापस्यांर् लापस छम्न
सनो नपनान्न मनोरा असेर् या यामम्लन्चो योग्यरा
साछ्र। छींघ्घेपरा सघय स्तुमसन्ना ऋळो
मन्नाभापे त्यांचे घनीं वीनालमाना घेरोरा पनंऊ
घुघंशेचे म्लळों रोच पीपनीरा साछरा् घसोणपठोनो
पश्चीमपठोनो साछरा असो गण्या अघ्यापी मन्नश
म्ठे प्याच चोन्छ पांगणाचे ऊराने मडे मेछ पेघोम्न

मक्तुरा घठे। नान्माचे समयीं चाभ्न सर्प मम्ल न्माने थामछेशी श्रेष्ठ घेरोत।

राघनन्मन त्याचे पश्चात मेष्ठ नेष्यां घाना पर्ष पय रोष्यां मरापाछीत्याम् पनम मरापान्मीरा घणी घव्ब पनाक्रम पाठून् मघनाम्माचे मनांरा् शंम्ल ठिखम्न म्रांष्ठ मनांरा् पीव्वान मेम्न क्षे घ मासे घनीं घस्तुन मन्मम याच्याने घमन्चा पीनाश घेईष्ठ् यारा मीमपी संछेठ नांठी म्नेणारा ठिपाय मनाप्त ठेव्ब च्वींरा चीम्मांरा् सछैप मनीरा् घेरोरा्।

छैपरा् छमे छीपजी मघनाम्म म्मान मनून थंग म्रुजीरा् घेरोंरा्। यासमयीं छम घान्य शनाने धींधीष्ठ शून्म मार्गांजीन् मघनाम्म समीन घम्मारा् पउष्ठ याच्यानि मघनाम्म मथमरो राजस्थ घेठीन् च्वमरा्घ्यारा म्राष्ठे घेरोरा् राघनन्मन अणाष्ठ ने रीनाने पींधीष्ठ घान्य घेय रोष्यां मेम्लंस् म्रुजीष्ठ ने या घानीस् म्मेण रीन मानम घठे। त्यामाण शांठी शोघ घठीन् येठीन् पीनंरी मेष्ठ मघनाम्म ढामान घाघघुनाठीं याघानीस् रीन मानम घठे।

आपन त्यास् धरून पुष्कळ कोण्हे याचानीस् सोन मानून् शोभन झेल आहे। त्यांचे स्वरूप तें हें सर्व नान त्यासमयीं त्यास्थानीं नाम पसंतनायास् धाकोन् हे घान घाछिपीत आणी घोषटरा तुमचे पुराण्याने हे घान्य मानत आहे। नाम पसंतनायाने हे गोष्ट अयउन् उमान घासघूनाच छुंघन मनून् पनम अँधन पूर्वम सन्मान झेम आणी मघनान्या नपळ घळेरा पश्चिण झेत मघनान उमान घासघून अस्मे पीच्यांत् नीपुण याचंचे तुम्ब गुणपन ष्टेमनूं स्मा पाहेष नाहीं। हे आश्चर्य योग्यतापन्न घेयेत या घंचो अनेम घेपशक्ती आहे घेपता यापन मसन्न आहेत याया प्रमने प्रसंशा मनीत घेतोत्।

थोडया समयानन्तन मघनान्याने ष्टेमनास् आपष्ट स्थानी पीचा झेष पसन्तनाय भापस् सांगाते घेऊन् छलंती घेप घनांत् अऊन् स्वरूप घ अ मास्ता ष्टेम घेय याचे पीषयीं उम्ची मन ध्यानास् आणीता। त्यांची प्रकुलन घोड्य मघनान्य याघंचे षक्षणकांताने समसायात् येत ने हे स्नान

मिठे मनुष्य होतोस् दैवभाग्ययाच अधीन आणा यांत् बेरा ह गणनीय त्म पुरुष होईस्। मग नाश्याने म्हणूस् रो छिन बैठीं सम्र मोठों समस्तों हे आणुन् यास् मठन स्नान न मनांपं य अमचे यंशात् अस्तुनापरान स्नान आहे याचे नम्रपत्रांत् आहे ने य पीळप्राठो होईस् तो मम्र म्लय मानीस् मांसी मायशः शेवठ वस्या माम्र स्नाठ आहे पण मास् नांप याच्याने वीस्र होईस् आणी ठीमवा संय मन्ननम्र होईस् यांत् भीमणी संछेठ मनूं नम्र अशी यास् मौं म्हणशों अशां राठीं सापधन घ्या यास् मानून् गांम्रश्याने अपघा ठीपच्छप अशो मासी गोध्य अमठी मानूं नम्र अस मना नाठोंरान याचे· म्लीये मनून् मग अरीशाय घुधींरा पडास्।

नाश पसन्तनाय हे आयठीन् शोम्लने पाठीळ हे ठीन् घोन्हो नेत्र नम्रपणी पुधेम्र नठरा पीनंरो मनूं मगस्तेरा मयनाश हे म्लय आम्रा मनरा आपम्र स्तुत्र आपन आयांरा गुणापेन ठेमनूं यास् नाश मनणा म्लेण्ठो मम्लने ठीन्वोरा नम्रे आणी य मांस्रा रोग:

श्रीयराम पुराण्या याच म्हठों पर्ईठ शाम्यानि मारी पंचायाचा संशय अणाप । नाम्ब पसन्तनायाची म्हरार्यंरा याया सम्मने घाठोन् मम्रनाम्बगी नडूं अगष्टेरा ।

हाणभ्रनानंरान मघनाम्ब घोष्ठ्टेरा् पयल्ल मौं म्हठों याष्टंमनांचे सागों छेठ मनोरा नाठों पनंजी मंळ्ठ ने घ जीमचा थ्यंराम थ्यणो जीमचा मळ्म म्हनम याचे खेयंरा् जीम्ठों घुडाष्टेरा् पण घ घुयों धिना सानेश्वि जीळ्ळांगान घेर्ष्ठ ठेच चौंजीन् मौं नडरों । नाम्ब पसन्तनायाठों खेठमयुक्त मघ नान्याचे गोष्टीचा गौनप न मेम रोष्यां मघनाम्या ठों थ्यघृष्ठपन घृष्ठ ठेजीन् धैर्य धिनुन् म्हग्ठ यघ्मापी राघ्मपरी नीयमयलरोपी घ्याच्याने नाम्ब पसन्तनाय ठर्षंयुक्त शाष्टेरा् ।

राघनन्तन याच प्रमाणे मोरोम पर्षं गरा शाम्यापन घ्यणाष्ठीन् ठमे घोपसों मघनाम्ब राघ्या नाम्ब पसन्त नायांठों नीनाव्यांरा् घेठम मनून् पनामर्षं स्थीन मेम थ्यणो घोष्ठ्टेरा् पसन्तनाय मों के म्हणरों रो थ्ययम्न

थघे छेळणा नम्न मनूं ऊिमन्वा मोय म्रुराण्या थरां मायशः नपरानणा स्राम। पाम्र रो ने ल्नमा ल्नभ्रंरा् ऊिह्वारा्ञो छ्ठपगीच्या गोष्टी मनरो या ल्नप छे थरां थपघी मास्री गोष्घ्र मत्यस्र घ्यायान्व ऊीळ पाघ थरां ल्नय घेजीं समरा ने घ्यायान्व रो घेजीन्‌ स्रुमष्ठ थठे म्रास्‌ नाश मनूं थरां समरा नाञों थणी ऊिन्वीराञी नघ्ये पनन्तु छ्थे नाञोम्याने म्रान ष्ठपनन मत्यस्र घेष्टिष्ठ यास्लप थपष्ठे नर्म.घानी म्रो राक्षघ घौह्वीरा् थठे रोघे पमीष्ठ म्रेम ल्नम ल्नव मनीरा ऊिमान घाघघून योग्य रापा नानल्नयींरा् राखन थणी पीषय घोथ्रंरा् न्वांगम्र घोध्रि यानीमी राने यघंस्‌ छनघान मनायान्वे छ्ळाने घोह्वीस्‌ पाठप रोच्यां घून थसेष्ठ राञीं यांरा् मोरोम्र घीपस ऊिम न्वा ञौंसा न मनो नाञोंरान ऊिमन्वी शेष घशा थरो नपळ म्रणापी।

नाभ्र पसन्ननाय म्रुराण्या ऊिमान घाघघूनान्व पीछेठ थंराःमनणांरा् म्रणुन्‌ ल्नरान स्राष्ठेरा् पनंऊि ममनानुमान्वी थास्रा स्रोल्नन मेछ घोघे पाऊि छ्माने

आगान घावघूनास् घमठीन् मयनाम्याने घघ्ना मेछ घयम्ल घमवा राछंघ सघन छीछींग् घठै रोघे पमीष्ट मेन म्लम मनरोश पनंडी मास्ह चीरा सछैप सशांन घस्ल मनाची चींरा मीछरा नाठीं घणी घरां घमचो छंवीपची घरीशय च्यापाची नच्ये पमीष्ट मेप्र छंवेपचें फान मनरोग्। घपघ्यांरून् ये ध्वछ म्लेण्छी ठींछूम्लानींग् नाछोम्याने साघस घेरे घणी छंवीची शेपछो पर्कोम्पराछी घेणान नाठीं यास्लंप रोघे छल्नव अणा घगम्न घठे नन फाठी पीछेशास् चरा शन येघोष्ट म्लम म्लन डीमच्याने नीपंठ घेणान नाठीं घणी छत्म्या छून प्रपसास् घ्याघंव अणाछी म्लेणे प्रम्लने संफाव नच्चे डीम्ठीं येघे नाछोम्यास् ठीम्लम घेये पनंडी न नाठीम्यानेछी नाम्न म्लयांचा घछम्लप घेणान नाठीं घणी घयम्लयांग् येरा रोघे घपष्ठे घनेम्र शगुपष्ट् मेम पीघसरा म्लना यांग् ठीच्युन्क घछेरा् यासमयीं येध्वछे म्लेण्छी घप घ्यांगून रोघेन नाठीम्यास ठीपछ्रघ च्यायाचा घछम्लघ घेणान नाठीं घणी रोघेछी येध्वछे योग्यतापन्न मेम

माठेने घूसन्या म्रेण्ठपिन पीस्पास घेरा नाठों या
स्लप ठीम्ठी घेछोंस् ऊपासणी याना मना ठिशोन
मनणे ऊनुन्वीरा थठे ।

नाश्च प्रतापाछीय मोठा साठठी पीढ थघ्ना स्पीम्लन
मेठ पनंठी मनोमनी पीन्वान मेन ऋे नाश्च पसंरा
नाय न्वाठीयंराा मनूल् मम पीछेशास् पाठपीरोरा ठे
गोष्य मक्नश मेठ ऊस नथ्ये पनंठी ऋपिपरा पैन
संपन्न घेठीन् नाठोम । नाश्च पसन्लनाय घसून् नो
रोषीन्वे सठीरा पीपेसना पूरीम मस्थानान्व ठीठरी
ठीपाष्टग्नाठी पीन्वानूल् घीपस नेमून् ठीमान धाघ
घुनास् मस्थान मनपून् घेछोंस् नापेन्वे पठेने पीघा
मेठ सांगारो पीस नाप भनून् पलपात्र माणसं गेठंरा
थाणी शंभन माणसां सठीरा नाश्च पसंरानाय पीनठ
ठिन्नम घेठीन् पथ्मा नघीन्वे मोघन्मा पापेरो पापरा
मनून् पीमर्षं पूपेम पसंरानाय घनामठे फीनष्ठेरा ।
राघनलन मतापाठीय ऋरा ऋरा न्वाघे मठीनी
घोछोंरा् पापष्ठेरा् । पमीमंठों पूर्पी समान्वान पापून्

स्वतंत्रता पडा चोरुनी मोठेमोठे झाडून पुसून् ठेपन घेता त्यांत् त्यांचंच घोडाड साठ मोठीम घोपसानंतान अनेम म्हननचे टोफाष्मरा याणी ननन घेऊन् घाटशाम्चे रनुनी अऊन् पेठ मेळ ।

याच नूपी मोठीम घोपस यासरा पद्य चैप योग घटना म्हय मनपीटो मराणाघोल्याचे मनांत् ठे गोष्ठ ऊखन्न साळ ने नाम पसन्न नायाने शात्रपरा म न्हून् मम पीठेशांत् पाठपीठ घठे याच्याने सठेव को घन्मीरा यासून् पीचानीरा् असेरा नन याच मरीफळ ठेऊं सम्रे राठौंच माझे मनाचे घूठ अठंष्ठ् याचेस असेडनांत् फ्रानपेळे असेरा पनंऊी म्हठों स्वपीरा न पापीत् यामनीटां स्यमीरा घेरा असेरा नाठोंरान यापष्ठे साध्याने नृगी नष्यरी घाटशामचे घनघानास् अण येण मनीरा् याणी मोठे मोठे ऊमनाव मेम गथा मनसघघान प नकपडे मेम्लंशी पळघ साळ पनंऊी घाटशामचे नपळ असे मत्यस्त पनीचीरा नष्यरोत् मेपळ शाळ पनीचयमात्र घेरा ।

एवं घोपसी पूर्णंची एम्ल थेंग्यापन पमीन प

शोभे घणी पंडीत् राथा मधीभ्यन भभुतीम्नची
घेठम स्राछ घेरी अणी घणठीन् नमीघान प पमोक्ष
भेम पानसे घण्ठे घपठे ठठपमाणे नीयमीत स्थानी
घसेत् यासमयों घाघशाघन येण घास्थळीं साह
घमघन घाघशाठ घरी नवीम घासपींत येता
क्षणी ठम समस्या मधी भेम्नस् ठीह्ठी नें यासमस्याम्
पूर्णा मना समस्या ठी। स्पेरा पूलंगीनो भरा चठठें।
ठे म्नय मधी भेम समस्ल घणी पमंड पीध्यापन्
भभुरी सधें समस्या पूर्ण मनाघ्यासाठीं पय साठेत्
घनंठी म्नेण्ठी पूनर्पू न समेत् याम्ननणी घसमो
माणस मनोमनी घस्लो फस्ल घापन पनंपन
घाघशाठ रामीच मनीत् घठेत् राधापी म्नेण्ठी
समस्या पूर्ण मनूं न समठेत् याच्याने घघघे ध्रुम्नीत
घेतोत। यासमयीं घरी पीध्यापन सत्मघी नाम
मरापाठीव्याने ठे न्वयी पाळेन् घोउम्नसा पुटे घेठीम्
घपठे म्नयच्यामाणे मीयमीत स्थानी ठीपे नाळेन्
घाघशाघसकीन पीनंती मेठ नघंपनाघची घस्ता
साम्याने यागुमसाने समस्या पूरीं घेठीं समतो।

धाघशाघनें मगद संभेगश्रीमी ध्याह्या घीह्यी रोघ्यां नाश्र मटापाघीस्याने ओननीशारा् मनून् समस्या पूर्ती मेछ।

सो घन स्लमीनी नीन नघपटी नटोघटा नीरा भछ ठै। खोन मन्धोनटा गन्वपन घानीमी घन स्वछ्छ छछठै। नाय घीन्वानमे ध्यपने मनमे जीपमा थठी जीवानी ठै। मैसे थांग मनोनटा घेथ्वे स्पेटा मुनंगीनी श्रटा न्वछठै।

याचा जीठघा• गघनाष्ट्री घाबेंटा् मेम टो थम न्याजीनी सनस स्वंघन नोनी स्लमोनी पन पोळी घनो नोनी। नीन थन गटीपत्रा गन्धोपनी स्पेटा नागीण नथ्यी जीपमोपनी। ठे समस्या पूर्ण मेछ।

याप्याने धाघशाघने थ्यापन् संजीष घेजीन् पनी पास् प्रसठ य स्लेण घेय। राघनन्तन पनी त्राने मटापाघीस्यामडे पाघटान्व मटापाघीला प्रुनः रासछमारा् मनून् थनज मर्नू मगम नघंपनाठ गुनमान्व नास मटापाघीस्य घंग घेशान्वा यम

छंन खानम्र पगेनचच्या नमोच्यान घींक्रमाणेच्याचे मडीह्ला मनुष्य। हे सर्व पत्नीनाने धाढशाय समोन पुनः नीपिहन श्रेष्ठ याच्याने धाढशायचे याच्या प्रमाणे दत्नीनाने च्यांस् छीष्टर घेऊन् क्षांन मर्यादा मेळ।

त्याच छीपसांपासून नाम धाढशायचे हनुनी पत्नीचीर् शाष्टेर् यांचे प्रसने मीरीम छीपस गरा शाष्टेर् रेप्यां प्रतापाणेच्याने पीचानष्ट नन क्षेत्रे नूपो हे नाक्ष्य खपष्टे नाषी छुठपून् पंन्या सगठ फ्ननमान घेऊन् घेशास् अऊं सर्व रान मासे मटंख रेप्यां मासे नाप घेशापन प्रघन्न घेईष्ट। खशी यास् हे मम व्यवस्थ मरांप खठे।

मनेमनी हे नीनघन्न मनून् सनघान पत्नीष्ट श्री रोपे घढारा छीपसा पासून् घेरा त्यास् घनी पीघा मेळ खणी छेअन्यास्लप घेशांर् पुनःपुनः रामोघ छुठोर् पनंऊ सघनांर् छम नपर्वील घाधष्ट न मनीर् गाळमगाळानेच न्नळ न्नपीर धाढशायचे समोन श्रेण खणा मनीर् घेरोर् याम्ननणे खपचे

आघंची मर्याचा मनोरा असेरा पणी यमुन पापेरो
य पीषय पीनंरी मनोरा नष्परोरा।

यान्व नोरीने छोन रीन पर्ष गेष्टेरा रापापो नाम
लंठो छम्ना सघनारा न छेरा डीफ़समन्जन् पाघंचे
डीरोननासयुक्त पामघनी अधीन चेरा असे पनंडी
री सर्व पपष्ठे राठपीसंत् ठेपीरा असेरा अश्मान्व नूर्णी
छोन रीन पर्ष गेष्टेरा रोष्यां ठे पर्लमान सपीस्लन
पाघपाय समोन पीठीरा साम्मापन पासंचे पनरो
रामीघ साष्ठ रोष्यां याठी पीनंरो मेष्ठ ने नर्धप
नाठ नाक्ष्यांरा नाम पसनलनाय घणी रो छुघरा
मनुन छम्ना पाठपीरा नाठो मों नीनूणाय लय
मनूं सनरो मनीन पाठे मम मानून् गाम्लयानेठी
मास्माने यापैमान्वी सनघनाठ घेण मठोम पाठे
नमीघान मेम छूष्ट मघ्नरी पाम्लप पगीनापन पघना
साष्ठ छम नण सनघान घंगामास् मठीन् यशाठन
मनघ्पाछ्रन् नाम पीकमाघोपास् लठून् छेठीन्
घूमते नणास् पाममोघानीपन पछापंण मनो।

ठे पघ्रा साम्मापन नाम मरापाघोपाने मुनः

घंनंधिकल मेड जन यागुमसापन त्यानांक्ष्याव मतंस
मूपंस कनुनाठेन् फनमान मीळे रान घगूमस
येमून् यारोन पर्षान्वा के छिमना घाम्मी घठे रो य
गुमस कर्ण मनून् थ्रिष्ट्यांर् पापरा मनूं समरो ।

यापन घाछशाघन्वी समंरी साठ न्वमठे यशठन
पगैनघन्वे नानस्यान्वे घठठन्वा फनमान नाक्ष म
रापाघीयान्वे नापंन्वा साम । नाक्ष मरापाघीन्याने
रोन्व छमानरा पैक्ष सपं रोन पर्षान्वा छिमना त्यान्व
छीपणीं पापरा मेम त्यापन छीशाष घेठीष् त्या
पैमी पांच ४स नूपये त्यास् नेयार्डीर साठ घणी सार
पानच्यान्वी छीष्टर रापा नानापीध चीनोपाय घणी
नपघी मनसघछानीन्वा साम याच्याने नाक्ष छरोव य
छंभायमान घेठीन् पर्नान मभूरोल्लम सैगारा घेठीन्
सूघछानोन्वे नाना सनंक्षमासठ घाण नीशाष ठंल
मनोर घापीस घक्षन फैक्ष छोंघूल्लानायून् नोंघाष्टेर्
महनांर् घपष्ट मडीह्ला पमोष ठेपून् यशठनास्
त्याष्ट्टेर ।

छल्लु छल्लु रोन न्वान मछोंक्षांर् यशठनार्

पांपराच्व छमस्थना उंम्न छेऊन् घंधुर्म्नची छेंपछ मनीरा घफ्रान राधा माद्वधीगा थापधा भनराळीं भनून् शयनांत टोंटाना घीब्ध्या ने नाम्न प्रतापाछी ष नाम्न घेऊन् थाष्टेरा नाजयमध्वे घाठेनन्व नाछी ष्टेरा् घनाच्वे थांरा न येरा माय घाप तुधरा थणी थाणछीन घंग्गी घांघपगणाशी भेठ न मनीरा् या थीळ मघनाम्न पीक्रमाछीत्य थपण घाठेन नीसुन् नाम्न पसन्तनाय राधा पमंड मंत्रीगणास् सांगारो घेऊन् नाम्न प्रतापाछीत्या नपळ थाष्टेरा् । नाम्न प्रतापा छीत्याने घापास् पाठोन् ऊठून् पाघापनरा घेऊन् सांष्टांग नमस्मान भेम राधा तुछुराथासछो पाघा पनरा श्राष्टेरा् । राघनन्तन थापधे घम्न थंपतुणा पन घसून् गोघ्य मारा मनूं मगष्टेरा ।

राघनन्तन मघनाल पीक्रमाछीत्य थणी नाम्न पसन्तनाय राधा नाम्न प्रतापाछीत्य छे रोधे घलंरा स्थळीं थऊन् घसून् मघनाल पीक्रमाछीत्याने भस्तष्ट घापा म्नय समाच्वान येराच्व या याप्रम्ननची क्रोया नभ्यास मेछ थाम्छो-ऊीम्याम् पीछेश्री माठपून्

शेंपळ सापड सानोंछे घेरा उमन्वे यायावे समयीं घंघूल्वी छेपट घयमरान्व श्नीन डष्मीरा म्राष्ट घेरा पनंडी राघनन्तन उमिंन्वी याया प्रम्लनन्वी नीरी राषा कीया पाळन् न्वीन्तांरा् व्ररीश्नय षस्तेप म्राम घेरा ने न्मान्वी छीमा नध्परी षरां उमन्व डीश्वपमेमन मनून् रो सर्पं घून कठीन् प्रनमाप्या योरा म्रार्ते । उमन्वे म्लम्ल उमन्वे घून गेष्मा घीपसा पाझुन् नसे घेरोरा त्यान्वी पर्णुम म्न यान्वो श्नेपठ घेरा नार्गों ठे सघैप नीनानंघ षणी म्लेण्ठो म्रयींरा् मनमपीरा नसेरा राषा षनंघ नध्पराा प पठीम्रा। सानोंघ षयन नीघ्रा नार्गों उमन्वे पीछेघाने ठे व्रत्नंरा छेगान्मोरा् व्रसरा घेरोरा् षणी म्मां उमन्यास् यत्नपूर्वम पाठपीष्ठ घेरा यामरोरां मास्रे सागांरोछी मसन्नरोने घोष्ठरा् नसेरा येपेपन घुःघीरा घेरोरा् । व्रशीयास् उमन्वे सपीरलन पीषनण व्रपगरा मना रोप्यां मास्रा म्राण स्थोन घेघॅष् नार्गोरान मों व्र घंरा ठीघ्योग्न षठें ।

महापापीत्याने पूर्वी नाग मानून् थस मेष घँरा टारसणी त्यानागाची पीछेत घेऊन् सेमोघध साम यारूप थरोशय संकेचोरा घेऊन् छक्याने मरो ऊरान न मनूं सऊन् छमस्थना नडरां नडरां घाप थणो तुच्छत्याचे पायांपन पडून् म्हणूं मगष्टेरा् मोरा म्मां घुलनरा पूर्वस मोठ थघाध्य ममें मेष थठे थरां रो म्लेणारो मस्नने पोनंरी मनूं। यापन मघ नाश थणी पसन्तनाय महापापीत्यास् मांडोपन घेऊन् थंगापन मरा फोनपीरां म्हणुं मगष्टेरा् पुत्र छक्या पाय धनूं नस्नेने शूं मनून् थम थठेस् रोच थम्या नपळ सक्रोया त्यास् थम्यों घूलनरा गणना मनणान नाठीं। यामस्नने सांरना मेछ यापन रोठी त्याने म्लठीं मनुलन मनूं न सऊन् घाघशाठी फनमान पंन्यासठोरा मघनाश पोक्रमाघीत्याचे समोन छऊन् घोच्या।

नाश पसन्तनायाने रोा पन्तून् पुराण्याच ऊठि तुंघन मनून् म्हणष् म्लभ्यारूप ऊम्हों छक्योरा घेरा ठे म्लठीं छम छक्यामन क्रीया मेछ नाठीं ने ठीसे

सर्निवांरा् पडस्थे थाघ नानष्टश्मी सछैप छम्न नणापन प्रसन्ना नाछीरा नाछौं पघ मांधारा सगन चोछप प्मनरा भगीनघ थाघो नानेगण समस्त पृथ्वीपरो नानवक्रपरीं घेरोरा् रोव नाछोष्टे नाछोंरा् यासम यों म्नेण म्नेठे गेष्टेरा् थाम्चों म्नेण परन्तु घे राथापी थामवा थ्पस्था थ्व्यापी राश्री स्राठ्ठ नाछौं म्नंमो थामन्वा ष्टेंम नाभ्म स्राम थाम्चो नानपोरा राथा नां न्यान्वे छीष्टरोस्रामें थामन्वे भाग्यान्वा पानापन नाछौं थाम्यास् मीमपी घुःछ नाछौं ओम्चो घनी न्वम ये म्हणून छोघै भाठि खान्वा छोन्चों घरा घेनून् नानछुनांरा् घेठीन् थाष्टेरा् ।

यान्व प्रम्नने मीरोम छीपस अरा नानभर्म सर्पं. नाभ्न पसन्तनाय पछीप्याप्रमाणे प्रनीरा मघनान्याने मनारा् पीन्वान मनून् पाछीष्ट ने मुत्र थ्रो घुर्लन प्रमगा भाठि राघनुनूप शोघ थणो थान्वो ष्टेंमनंछी थाछेरा् रो मासा थणछीन फ्रान छोपसान्वा पीषय नच्चे थ्ठीयास् नन मों नोपरा थ्सरां यानान्यान्वा पंगा नेमणुम्न न मनून् छें रान मास्रानंद्रान यांम्न्वे

मध्ये अस्त्र सहठ मोठा घेईल यास्तव मी अईन
यांघचे पंख्याचा नोपेडा मनून छेईन।

यास्तव छस्रे छोपळीं नाश्र प्रतापाठीत्यास घस्र
पुन् म्हाठ्ड घापा मास्री शेष उपस्था माश्शानंतार
ठीस्रा ल्लस्र घणो घरां नसा मी त्यांघच रापा त्याघंचे
ष्टेंसन घाळ ने घठेरा त्या उपघ्याच प्रतीपाळण
मनशो रास ठीम्हास्ठी ठीचीत घठे यास्तव मी
ठीस्र घुसरीं। त्यापन प्रतापाठीत्याने पोनंतो मेळ
मघनात अपण असून याच छस्र घछेन मनून ठेप
नाठींतान शेपक याल्लनणे पीनोघ्र व्यायाचा अठ
ल्लप घेणान नाठीं अठीयास घरांच नीपडा मे
श्याने घना यापन मघनाश्रघीनाश्रने पसन्ननाय
नीस् घस्रपून अपघा पीषय ल्लारा मनून नाश्ल्याचे
ठाअघणे साथणेचे पंख्याचा ल्लगठ पत्र नीठ मनून
ठीभयताश्शीं ठल्लाक्षन मनपून अपष्ठे नपळ ठेपीष्ठ।

याच नूपेने मीतीस्र छोपस गेल्यापन अपघ्या
च्यी संतारी पुघी स्राठ त्याच्याने त्याच अस्रगाचे
ठीर्णेघ फ्रान स्राष्ठ। तोघ्यां नाश्र प्रतापाठीत्याठीं

यींचात म्हणून् घाभाचे नफळ यीनंती भेळ म्हणतात
मासी इच्छा आहे जे मीं आणखीन् एक स्वतंत्र पडा
नीर्माण करावा नाहींतर मीरोष्म छीपसातंतर या
स्थानी स्थळाभाव येईल् अशीयास् याची पठ म्हणून्
ख्रीस्ती अह्ला स्वाभ्यावर अयतींम येऊ सम्रतो । मग
नाल्याने म्हटलें व चांगल पत्रामशी येय । याउपरी
नाक्य पसल्लनायास् घेऊनपून् म्हटलें अराधाश्लीच
आणखीन् एक पडा करतील् यावरून् हे आणी ख्रीस्ती
लोघे मीळून् त्याच स्थळ नीर्नूपण करा अह्ला प्रमाणे
स्थान पाठवा यशहनाचे नर्ह्हल्य म्हणो ख्रीस्ताचे
म्हणून् एक स्थान तेच अगा अराधाश्लीत्याचे पसंत
स्वाछ त्याउपरांत् पडा आणी गडाच्या नक्शा आणी
शहर घालनाचे नवनेल्या ऊंच्च म्हणून् नैपांच्या
पर्षांत् सर्व मकुरा व्यापल्लनेच स्वाष त्याच सपीस्लन
बीपरण छुटीष अरा आहे ।

ख्रीस्ताचेची पुनीची पर्णाना वतीम्रडे परीष्ठ तो
अंघ नूंघ पांच पांच म्लेस परोछेची ध्वई शंभर अस
नूंछ पीस अरा ध्वष्ठ त्याचेपरतो मारीचा ऊश्गुता साठ

घर नंतर धिश्वरोपवनरो घाय घर होम घर देंव
घ केवळ मातीचा पुतळा त्याचे घाटेनच पशीश्वी
धृर्वीचे दोन्ही कंठ आणी मध्यस्थळ सर्व नेत्र्याचे
प्रमाणे पल्ल घांघस पनोश्विचे मध्यस्थळीं पोह्यागी
सात्नोश्री म्हनून मातीचे पुतळ्यास म्हणून घाय घर
रूंद भोंत मातीचे पुतळ्याचे तीन्या पायेरी उठली
श्रेष्ठ आणी पुतळ्याचे आंगोहुरा म्हणून रात्रीच पाय
नाचो भोंत पांचा घराची रूंद दोंगों म्हडोंश भोंतीचे
तीन्यापन छीळींच त्याच छीळींपंपन गे आणश्रोन्
पांच घर भोंत तींच म्हनून त्यापन मीनचा घंगी
म्हनून घाय– पामांतनी एम एम रोप ठेपयाच
स्थळ आणी रोपाची सामग्री सत्नीर रोपा रोपे
नोनुपीर प्रटोरोपाचे रौनार घोन घोन रोपची
आणी त्याघंचे नाम्रयाच स्थळठी त्याच स्थानी म्हाश।

याच प्रम्लनचे रोपा गडाचेचळांम्हडे आणी चळां
म्हडे चान घानीठे. घानीच्यापन नगानश्चिना नैघर
श्विना पञ्जंनी म्हेम नाना प्रम्लनचे पघ्यासत्नीर त्या
नीं नाठम् असेश् आणी प्रातःकाळीं सायंकाळीं घो

मठेन नात्रीं नेमणुक प्रमाणे पत्रपीत असेत् त्याचे वरते घडीखिल्यांत् वीवीध प्रकारच्या घड्या घेऊन् घडीयाळ ठेउन सदैव राखुन असेत घडील्या समाप्त झाल्यां क्षणाचे घडीपन घडीप्रमाण गजर नीनूपण पूर्ण ठाउन प्रघन करीत् राघुपनी मंडोनाळ्यन चुडा त्याच नाप घंगाघन त्यांत् शतनाचे एक मोठे घंटा टांगता असे समये त्याजास् घंटाचे मळा खेळणार मळ खेळडल्याने त्याघंटेचा ठणाठण शब्द होत असे।

त्यानी छानोज्या खिडरो पनोछिपंन झोछंडाचा नोमाण मेटेटे धुमच पाउण मळाचे सठीत मस्तुरा असे त्यानपाळ समरून तो धुड़ गाऊन् छेत तोघ्यां गडापन झेलचे याया अयाचा पठ होत असे नेघ्यां त्यास् आमर्षण करीत तोघ्यां तो झोछडांचा धुड़ ओठून् छान धंड करीत असे यायामुळे सर्व घ्यानापन सर्व ठेम आपडे आपडे कार्यांत् नीनूपीत आणी राखुन असेत।

गडाचे धुशाल्या खिडरो चक्रांमडे पाप कोस नूंढ त्यांत नानापीध मेवे आणी फुष याचंची झाडं मध्ये अपूर्व

झाल्या आणी नमस्थळ। त्यानंतार सैन्य नाघ याव स्थळ वर्तमडे घनोघन राघनन्तन वानी मडे घाञ्मन गोम गंन रोचे पीपीध्र प्रल्नची परतु कय पीकय घेरा असेरा घेश घेशाचे मचमन मेम येऊन् पीमीरा आणी पीमरा घेरा याव नीरीचा घाञ्मन चौठों मडे अर्ध मेस नूंछ घेरा। राघुपनांरा घुसनी पनोध्र रोठी याव प्रल्नची त्याचोठी नचना समस्त अशीव राघनन्तन रा:सनी चौघो पांचपों पनीध्र एमसानीछी पांचपे पनोध्रचे मध्ये अपूर्व शोभामन घोड मेस अंघ नूंछ नान्याचा पडा असी मनोनम साने छोंघुस्लानांरा् अस घन मेण्ठो मघी मनूं समष्ट मघ्यरोरा् त्याचे पठे.ष्ठ वर्तमडे शठन पेधीरा् एम सनस सडम पान शाम्याने ऊिन्नम घाञ्मन घठ गोम गंन त्याचे स्थानोस्थानी पेगळो परुलभाप पीमरा अठे पम्मे घुस्लनारा् घसून् नाना सामग्री पीमरा घेरा छेरा असेरा् एमे पत्तोंरा् मयाष्ट मेम नोनस रौष्ट मनरोरां एमे पत्तीरा् पसानी सगळा पघी अपछ घुस्लने मनीरा असेरा्।

म्लेण्ठी मडे घन रांघूष म्लेण्ठी मडे घळोघन्याची
घुम्लनाची पठी एमी मडे म्लेणे अगा चोन पीवोन
पलाची घूम्लने म्लेणे स्थानी शांघठगानाची घूम्लने
म्लेणे मडे म्लेघनाची पठी म्लेणे मडे नघ्यांनाची घु
म्लने घारा् रोष्टमडीघान राघा पनघ राघा ठीनमण्या
राघा स्तुनी नीष्टम गोमेछ म्लष्टडी माणीम पन्ना मेछ
नान ष्टस्तुनीया मोरी स्तुनरी घाठी पछनडा घाणी
ठीनाचे नग नाना प्रम्लनच ठींच मोम्लचे प
घठीया मोम्लचे घेठीन् पीम्नी मनाघारलप घसरा
घसेरा् म्लेणी मडे ठष्टपयाची घुम्लचे नाना प्रम्लन
ची पम्नपन्नो सठीरा घसष्टे घठेरा् । म्लेणी प्रांरी
गपम्लची घुम्लने घांरा घुघे घठीं ठीन माप छेना
सांय म्लेणी म्लेणे मडे ठीप राम्न नीराम्न न्यास पाठी
मे रीराम्न रोघे मीळरा घसे घाणी घेणान्यास् घोम्न
ठीन् घेरा घसेरा। म्लेणी म्हणो हे मास्ते येथे चांगष्ट
घठीं घाठे ईम्नडे या घ्या म्लेणी म्हणारा घसे मास्मा
घुम्लना मध्ये न्यास नठी पस्तु पाठीने राठी घपघ्या

अल्लनची माळे लपवून घेऊन आ प म्लेणी म्हणे आं माळे येथे लस घुष छर्गो थठे रास याघाअनांरा मोळणाम नार्गो थाया अल्लने धाप्धे थपष्ठ पापसा आमुमूप पीओरलप मेल्लस् घोमऊन् पल्ला छेरा धासेरा् म्लेणी भडे रोआची घुल्लन म्लेणो आगे ऊप सा छनाची घुल्लन म्लेणी भडे मोठपम म्लेणो भडे मघु थे मासोळ्या नाना आरोय पोमरा थछेरा म्लेणो भडे मोसनो मंछ घनफी पेडे गुनोथाचीव घुल्लने म्लेणी भडे मेपाची घुल्लने म्लेणो भडे छोना आमडी थांघे गानथून छनघुन फणस मेळ नानेळ नींपू पीपीघे अल्लनची फळं घेऊन घसरा धासेरा् म्लेणी स्थानी साछ पान्या म्लेणो भडे सैांडीम मछोनाच घुल्लन घेऊन् थाणी छमी भडे पांग गांन्या चनस मछछेची घुल्लने छमे घाअनांरा् चौनो राथा पीमयेरी पल्ला म्लेणो भडे संछपणोम सांघि थाणी शंघिसछीरा म्लेणी भडे पछर्घ मेम नाना अल्लनच्या पल्ला नानाअल्लन च्या मंमडाचे घडुन् घुल्लन मनन् घसष्ठे धासेरा म्लेणी भडे संगरानाआचो घुल्लने त्यांरा संगमनपन प घाघ

अ भसोठी प म्लछी रांघडी पाथनाथ्या म्लेण्ठो भडे पणी सोन नूप नुपैये मोठना थणी सोम्मा नूप्या वे नगपन ऋय पीऋय घठम्लर्ष भनीश म्लेण्ठी भडे थीनघे सनाफ़ भपडी पेम्याब्वो छुम्लना भनीश् थसेग् म्लेणी भडे नूप्याब्वो फांडो थणी म्लेणे अगा पनांश् पठी प शाष्ठ नूमाष्ठ अभेपन म्लेण्ठी भडे पोठ पळी मेर्ष ठेनापळी म्लंघळा नमापठ म्लेणी थम्ने स्थानी वेपछ ननमी नाठनयार्ष पामनो पाम्लन मानीम वंठी ठीठनेठान पूठेठान थान गुठड म्लेण्ठी भडे ठाम्लर्ष माष्ठठघ वंछम्लेना म्लणीअेडा ठंडीयाष्ठ ठीपणा सांटीम्नो थान टपा घेटान थम पठी पठनार्ष प मोनअम्नों थछयाघाठी म्लसमाघाठी पांठनीपल्ले म्लेण्ठो भडे नपी माष्ठफठो नाघनगनी वमम फुमम भपनईष्ठ म्लेण्ठो अगा छुछ्वा गाछना सटानंनी सूटी पश्नाभी म्लेणी भडे भछमष्ठ साठीन पीमम छीर्षसर्षलीग म्लेणी भडे मीमाथ्रिघ गुष्ठघठन नवीम्लंठी घठनांब्वे थमपछे साडो पठम्ने थम्ने अगा घंठनो ठीष्ठटानी ठीनोंन शाठम्लमछनी छेठी म्लथ

नठी प्रभृती खंडगाब्वे छीठ घणी साष्ठू ल्लेणछी मडे मीनानी गाधगा नुमधाछम मपछम ममघ नूंवू ममी शाष्ठन अर्वेष्ठ पठु तास ष्ठप्पा घूठेछान असापनी नूपैछ ल्लणी मडे घाउ घोजा तान्नी सोनैपछ्ठ ठेनमी गांघणा सेनेसा छंनान्नी छस्तीणी तछु प्रभृती छमी मडे जीगाछी घान्ननांत् गाछं घैष्ठ गुननाती नागानी छेश पीछेशाब्वे शेळी मठीष घणी छमी मडे नाना प्रल्लनब्वे पस्ती मैना साळुंछी नांपं मनम मछना वंछना ठीया मेन छीनामन नूनी ल्लल्लठीथ ष्ठछमन डाळीम मपीता न्वाताम पानपे ठीनोया घुष्ठघुष्ठ पीघ्पा पनल्लैष्ठ नममैष्ठ घछेन सीतान ल्लेमडी ल्लेमीळ घछम छंस मीन छौसे प्रल्लनब्वे पस्ती घठीन् पीक्रयाल्लप घसष्ठ असेता । छमी मडे छल्ली ठीठ छब्वन छंव्याछो पीपीघ नंठी याप्रल्लने असीशय स्तुंछन श्वाछन नस न भुती भपीघ्पती ।

शछनल्लन व्वठांमडे न्वान सनीपन त्याब्वे ल्लठी ल्लंठी पीपीघ पुष्प शोभीत माण्यांत् नाना नष्ठन्वन जंठी शया मस्तांब्वी । घनी पूपैम क्रीडा मन

टेरा् चळो सन्तोषनाचे पार्श्वीं चान पगीचे चांरा्
नाना पुष्प फळाची चाची पणुंन ज्ञेपन पणांपी
शोभतो चळांमडे छमनाई माष्टरो घछाळ चंपम अर्छ
ज्ञमोळा स्तुन घमप मनोरो नाचरां मयुन पाष्ट घ
नोरो यासम्लने त्याघनामाची शीपा छरोशय अमी
चे पीश्रामाची अगा प्रथम शठन पेष्ठोरा पठ त्या
ठोपन शठनांरा् पस्ली माणसांची सम्राठ टाघनन्तन
ठोच्यान छम्लची ऋमी चान स्यान याचीनचन्माच
घयरान छम ज्लेस टाघनन्तन चंघप्रभा मूनीचा
घनंप ।

मठोष्ठ मल्लगणाची भूमी नंगभूमी घणी घाडे
घाजा छस्ली छस्लोणी गाई चैंजी घेष्ठ घणी ठनी
णी पघ पीपीध्र प्रम्लनचे चडीप्पछाचों नाघघची
टाष्या पाष्टमी नाष्टमी चडीचैंष्ठि मेयाना उाठ गाडी
नंष्य नठडूघन छमडा सगडाछी श्यान्या घणी घान
छान्याचे ठेपयांची अगा छ्वधं ज्ञेस नूंघ पुनीचे चळां
मडे घ्याच भूमीपन छूष्यांची नमापठ पीरा प्रमाण
ठोंच छूंलै स्याची सघनो न्यास् भाग्रा चोल चम्लु

प्रसन्न होय याप्रमाणे शशीपक्षी माळीगण सर्वत्र छापा आणी समानतीन म्हनून ठेवीले असेत।

हे माघे घाळून गेल्यावर पुनीचा आरंभ तीथ घ्यान त्याचे रोंठी म्हडे दक्षीण पश्चीमालान मंघ छमन त्यांत धसगरा गार्ड घोडी कलशाचे नाव याचे अगा तीलन दक्षीण पश्चीम कमी पाप लेस मंघ नुंछ म्हणन पडा त्याचे चर्का म्हडेच्या भींती पाय त्याच्या पूर्वे म्हडे तींठघ्यान त्याचे घाठेन मोठा घा नोठा अरी तींन त्यांत् दखली आंप्पानीसगठ अती सभे आणी त्याचे म्हपडांत् छोडमी लटकेल त्याचा नोल्यापन नैघराश्वना त्यांत समय प्रमाणे पनंची लेम रपीनां छमामा सांगत गाठखुन नायची अष्ट गोत्र ठीनी भीनी मुनंग प्रभृती पनपीत् असेत् आणी प्रठना नाची नोमनसीमी पनत् असे त्याचे अपणामाची माणसाचे अंतःकरणांत् आनंद घेत असे त्यांनैघराश्वनापन घडीघन रोंचे घडी माळ लेम घठील पुरी सांमाने लंशाचे घडीपन घडी म्हठन गनन यथायोग्य ठीप्तन प्रयनाने पनपून

मोणसांस् पीछीरा मनीरा् असेरा् त्यांपनरो मघीनान्वे त्तुआ प्रमाणे घंगाघन त्यांरा् घंगा ४ठमरा अस घठमे घठमे सम्रळा पेढ्याने ठणाठण शब्दो घडो पनढीन् मनुष्यास् अणपी त्यान्वा शब्द पांव प्रेस पापेरो अयढीं घेरा असे घडीघनान्वे त्तुआपन ध्वन्न अरो ढींव पयुयोगाने ढिडरा असे रो अन्म प्रेम अपष्टेद्र घयाढीन् न्सा मेघ पन्यान्वे पेगाने न्वाष्टरो रागनुनूप श्रम मनीरा् याप्रज्ञनन्वा अपूर्व पडा यो योंगु न्नानांरा् प्रेठेठो पाप्रयांरा् अम्र नाठों नन्वना आजी सनस त्यानगनान्वी ढिपमा न सानरोरा् या मपणान्वीं घनपी पीशाष्ट नन्वना माठमन्वी ठनछ असे ढांक्ष४रा अष्टमेन्वी ।

घ्यानापन घ्यानपाळ शेनअछर्ध्वं पठाण अरी पयंमन ढीन्वीं घुछेंशंम्नय मघपयंमन पनाक्रमी अफीम न्वनस सघेप ध्वरा असे पाणी सघा क्रोधंरा् पनीपूर्ण असे पाणी शरापघी पठाण त्यान्वी घीना घनी सप्रसघीरा घ्यान संनक्षण मनीरा त्यारा् पाठ पान्व पैनीगण पम्रयनपन घेरा असेरा् ।

मन ह्यासुवींत् प्रवेश मनायाचो घाव नीमडून् ह्याच पीपनण घायम्न प्रथमरा सुनाचो ग्यानोठा ह्याचे यांत प्रवेश मेण्यास ठीखनाष्मीठीष घेठीन् ह्यापठेच ठीमा पायेरो अठीन् मग पञ्चीमाप्मीठीष अठीन् घक्षीणाप्मीठीष ण्याष ह्याची ठर्घी पठ गेण्यापन ठम घ्यान मोळेष रो घूसन घ्यान ठींठ घ्यानाचे ठसच पूर्वेठीष घेठीन् त्यांत् प्रवेश मे ण्यापन पठोण्या सानोच्च शठन घाञ्जन पायरा राठ ननान ठीराने मडे अरा पठ घंठ घेय रोघ्यां पूर्वे प्मीठीष अरा रापननान घक्षीणे मडे ठर्घी पठ गे ण्यापन घणाष्ठीन ठम घनपञ्च मोळेष रोगीं ठींघ घ्यानाचे घनेघनीचा पञ्चीमे मडुन् त्यांत् गेण्यापन ठरो ठीम्मम चौम नेथे चीनाचे म्ननोगनाठी चुना श्मीनपीम घठे ह्याचौम्मचे चठां मडे स्फगेम्मचा घेंठा रो ठरो रोनःपुंन सळमळ मनरो ।

ह्याचे मध्यस्थळी नाना नंगाचे पाषनाने नचोरा घठेरा ठींच स्तुंघन मंच ह्याचे पनरो घेपने ठीरोंचो घैठम घेरा घसे पीष्टेषे मनून् याञा मघेल्सप पर्वे

झाली सकाळ सायंकाळी श्रीगोपींचनी त्या पन पीनाक
मान घेरा धसेरा् चैाक्षरा अपेश मनून् उापी मडे
अरा अ मीरोम घून याव प्रमाणे गेल्याने घ्यानी
घृष्टीस् पडेष टो घानोठाठी मोग घानोठा चींठ
घ्यानाचे धसा नैाघराश्वना घडी प घंगाघन सान
छनव चींठघ्यानासानोछी नवना मेपळ घ्यानपाळ
ननपूरा मान थणछीन् क्षठों पीभेघ नाठों त्याघ्याना
ठान् पश्चीमाफोउीछ घेठीन् मीरोम घून गेल्याने
समोन छम स्तुंघन घ्यान मोळाल्याने पश्चीमाफोउीछ
त्याघ्यानांस् प्रपीष्ट घेठीन् ठीराने मडे टोंड मनून्
ठीले नाठील्यापन समोनव छम घनघक्ष पापष्ट त्या
मघून् गेल्याने पश्चीमे मडे क्षठों छम घून ठीलपेमडे
घ्यानप्रास ह्याल्याने ठीरनाफोउीछ अठीन् टासेव
मीरोम घून अरा उापी मडे पुनः छम घानोठा पा
घष त्यांरा त्याव मडे अरा धसा टोप्यां घून समोन
थणछीन् छम घ्यान मोळेष त्याचे थंरा गेल्याने
कीरनाफोउीछ ने छम मनोनम टीन छणाव छम

घन छारोषीग्रठ छेश छेशांरांनाळेन ने म्लेण्डी थंगं ठीम नाम्साचे छपे येरा छसेरा् त्याचंव घीभाड त्यास्थानी घेरा छसे छान पापेरो छारोषी मेल्नवी स्थीरो त्याव घनांरा् घेरा छठे त्याघनाचे घसीण पश्चीम म्लेण्यास् छम घान पापष्ट मनोठन फुमन्वा घगीन्वा त्यामध्ये छम स्तुंघन न्वघूराना त्यापन मधी मधी घैठम घेरा छसे त्याचे पश्चीमे मडे घसीण घ्यानी घ्यानपाळ त्यान्वे थंरा गेष्याने रोषे फांडान घन त्यांरा नाशी नाशी फस्थ घ्पप्त मीरी मीरी फांडानी मेम सामग्री छणरोरा् छणी पंठरोरा् ठेन्व म्लम त्याचंव नानंघीपस छसे ।

घोन छिणाच छम घेश घन त्यान्वे छग्नी म्लेण्यारा् छम घान पापष्ट त्यामधीन गेष्याने रोषे छम छारी ठीन्लम सनोपन पाषष्ट नानफुनांवे कीराम्ने फुरुष त्या राव्यांरा् छस्ने स्वान मनीरा् त्याराव्याचे न्वान म्लंठ थ्रिष्ठून पन पापेरो पाष्पनाने घांध्रिष्टेष्ट छणी पांढने पाष्पनाने न्वानी घाठ त्याराव्याचे राडीपन न्वोठीं मडे स्फगीमनन्वोरा न्वान् पेघीम्ल घागपन फान

झुंघन घोंघिणाच धन घसाया जेठीयाच थरी खुडोष राज्यामधे पायनाने टीस खंध जेठजेन् त्या पन चांगम उम चघुराना त्याचे चानी मडे सयला पधी पघम मस्फुगीर् घेजेन् नाठोष्ठ थठेर् थणी त्यापन श्रमन सठलापधी मछीपान मनीर थठेर् यामम्लनेच खुशोपन उम रो राळ ।

राज्यांचे दक्षीण पश्चीम म्लेन्मांत् थणाष्टीन् उम घानोठा मीळेष त्यांत मपेश मनून् घनोघन अजेन् जेत्रपी मडे घान मीळाम्यापन त्यांत् अ रोपे घीपण वील्सघ्यो म्लनउीन घेशपांजा यां थपघ्याची घेठम् घेरो त्याचे म्लेणी मडे मामची मचेनी म्लेणी मडे घीपणी थघाष्टरोची म्लेण्ठी मडे फ़ौनघानी थघा ष्टरोची म्लेणी मडे रीञनरोची मचेनी उमी मडे म्लेणी अग्यांत् सनाफ म्लेम स्थानोस्थानीं थमंघानोचे नूपये पनधेर्ध मनोर् याममलनची म्लेठी नष्ठनमठ नात्रंघीपस त्यास्थानी थसरा थसे ।

राघनन्तन त्याचे जेरान पश्चीम म्लेण्याने जेराना श्रीजीघिं घळोर घून गेम्याने डापी मडे घानोठा

मीळेष त्यास् योजंडून् गेंल्याने छेपष्टय पदष्ट होधून् दक्षीणापीडीश्चने नोधराव्र श्रे घानोठा मोळेष त्याव्र थांरा छिव्यत्याव्रि घन थामघानीव्रे नूपये होधेव्र नाठरा छसेरा् छिअनाश्विल्याव्रे पश्चीमे मडे घानपंठा पापत्यापन त्याने प्रवेश मेल्याने छपी पुत्याव्री पुनों त्याव्रे पयठ्य झेण्यास् छम घ्यान होधे स्वल्प स्थान होधे पेश्चिनाव्र हाड त्यास् सोडून् पश्चीमे मडोष घा नाने गेल्याने ठीत्मम छम स्थानं त्याव्र नाप घीपन श्वना त्यांरा् नानाप्रीध मोत्याव्र मम त्यास् पाठान् नर्ऱ्हत्य छोशेस गेल्याने छम घान मीळेष होा होशा श्वना होधे नात्याव्रे येथोष धन नलाघी छप ठेप याव्री अगा त्याअगाठान् व्राष्टरा दक्षीण मडे होांड मनून् अहा थग्नेय झेन्यास् छम घ्यान मीळेष त्यांरा् अ होधे नात्याव्रे ऊार्णंघ थाणी सोयने थछने यार्थव्रि नाठयाव्रे स्थळ। त्याघनाव्रे पूर्व मडे सामध्ये ऐंमनाव्रे पठायाव्रे ङधयाव्री अगा। हो सोडल्यानंतान दक्षीणे मडे अपूर्व दक्षीण झेण्यांरा् छम घानोठा मीळेष त्याव्र नाप नाव्रघन हो घन

पाठे ष्याने आश्चर्य बोध घेईल के अस स्थळ मनुष्याने केणरो प्रयत्नाने नीर्माण केल त्याची केरा सुग सुग मनरो त्यापन क्रीडो मनण अशीमठीण त्याचा अपधा सनंभम नूप्याचा त्याचे मध्य भागी एम अपूर्व स्थान त्यांत् नानापीध यंत्र अनेम असेत् आणी मळपंतीणी त्यास्थानी नाचरा असेत् प गात् असेत् मधीपधी मयनाभ नाण्यासठीरा नाच पायास् तेथे येरा असेत् ।

त्याघनाचे दक्षीणे पश्चीमे मडे गेल्याने पुनः दानोठा मोळेल घैठमधना मयनान्याचे फनाळाचो सामग्रीछी तेथेच नाठरा असे त्यास्थळास् प्रगटेल दक्षीणे मडे दान रो मयनान्याचे पूर्वेच घन तेथे नीत्य पूभ मनोरा त्याघनाचे पश्चीमो के दानोठा रो अंतःपुनांत् अयाची पठ त्याचे यंरा कठीन् पठोष्ठ ठीलम दनपक्ष पायल तेथे थेने प्रेम घ्यानपाळ अतीशय घळाध्य एमसठो नपीत रो घ्यान संनस्राण सच्छेप मनोरा असेत् ।

तो दानोठा थेमंडून् गेल्यानन्तन अंतःपुनांत्

अतीन् डापी मडे घ्यान खान्वे घक्षीणापोतीछ घेतीन् त्यान्व घानांरा प्रपेश मनून् पश्चीमे मडे पुनः उम घानोठा त्याठांन अतीन् तीरानापोतीछ उघीं पठ गेल्याने न्याघनान्वा घानोठा मीळेष टो न्वान छिणान्व घन त्यान्वे पनीछे छिणांरा् मघनान्यान्वे नी अया पक्षायान्व घन टीसने छिणी पापून् खणछीन खणछीन् माणसांन्वे घनान्वे पश्च मे मडे उम मंघ घन ठोमठम घन त्यांरा पस्लपाप नाना मम्लनच्या उसेरा् न्यान्वे तीरांन भागी संपाम घन।

संपामघनान्वे पश्चीमे मनून टाव्यास् अयान्वी पठ मोठे घनान्वे तपळ घक्षीणे मडे उन्तःपुनांटीष पमेड मेम्लन्वे अयान्व पनूप खणछीन खणछीन पनूस छिणो छिणीन्व उठे याया नोरोन्व छीमघाठान्व घन येपे पुनो पीध्र घ्यायान्वे पुर्पी मघनाभ पीरुमाघीयास् छेप खहला माछ। त्याघंन्व आ च्धाघेम मर्म फान सम्टच्धी पूपम सपंन्न मेष यान्व नोरोने मोरोम घेपस मरा माष्टेरा् उमेघे पठी नाभ मरापाघोन्य पसन्तनाया तपळ घरा केरून् म्हणुं

मगष्टेरा ने ह्मम्न साठेघ घूमघागाव यठ मपेश मनायांची थ्रणी याघासास् नाक्ष्यापन मरोष्ठापन मनायास् थ्रह्ला मनाधी यापन पसन्तनायाने पीपे चना मेष्ठ घाघा साठेघाचा ह्मळ स्राम थ्रठे थ्रणी घ मोगा घुष्ट थ्रस्तुन येय यास्लप घ ह्मठों ठन थ्रन्तन थ्रसे रोव घन थ्रठे घ पीवान मनून् म्हठष्ट मों थ्ररां त्याव ह्मयींरा् मपरी स्रामें यासागों नाम पस न्तनाय मंत्री गणाचे सठोरा् ठह्मसनी घमून् नाम मरापाठीत्याचे नाम घ्यायाचां थ्रणी यठं मपे शाचे ठील्लपन्चे सामग्रीचो ठीघरोसा घनापठे. मनोड नूप्याचे ठेथाची स्राष्ठ नाढ थ्रणी गैाड याठो ठेशाचे मधेन मेम राघा नाने राघा थ्रध्याप ह्मस् थ्रपंराणी थ्रणी पंगठेशाचे सर्वाघाईम माणस ब्राम्हण पैश्य ह्मयस्त थ्रणी पमंड ठपना सगठ सर्व मेम्मस् थ्रपंराणी घेण पडष्ट याच्याने थ्ररीशय सम्टन्धी घेईष्ट् यास्लप याथ्रपव्या घुनरी घ्रया प्यायाची पस्ला थ्रठनण मनण थ्रणी याचंचे नामया च स्थळाचा नेमणुम्लव घेणी नाम पसन्तनाय पजा

मध्ये नायायाची अगाची यातना शास्त्र आहे त्या
ययोजनप्रती पश्चात्तापनाय प्रभूतोस यह तेण सह
त्यापधी माणसांसगळ पनगणो पनगणी गालिंगाची
उत्तमूळ उत्तपांडे घनापर्छ म्हनून घंद्धी असे
त्याप्रमाणे तो अपघे तांचुळ ठोंसन घानीस अनपे
ठीसणे ऊनी ऊग संस मस्तुन ठीडीच पठाणे त्वणे
त्वपळे गळां घळां पीपीधि छ्पप आणी ऊप तोठ गोठ गी
सनी संच साछिन थुंड गुळ मछी छुप छठों स्रणी
छीन छीनसा मांस छेना घाघाम पोत्ला त्वोठगुळ
स्रोसमोस छाक्षा ठीतोतो पेंडछिनून अमनोच छुपनो
त्वानोळी तानघून छिनतुल छींगाठे मध्वणे ममठ
गळ सेपत्ते नासपाती नाना अती मेपे पनपन्न
मोघाने पीपीध प्रसनन्वे त्वडीमपीध पक्ष्य त्वप त्वघ्य
ठेव्य पेयाची छ्पाठनण पेगळे पेगळे पांडानी
शात सठत्वापधी पेंठे आणी म्हनून त्वमाठी गाडी
छमड सगडे घेस पनून् पापती म्हनून् छेठीन् सठत्व
माणसां सगठ भांडानापन पीतनणात्वप नीयोजीत
साठेत् ।

वैशाख शुद्ध पोर्णीमेचे दीवशी नाव ध्यानचा आणी ग्रंथ प्रवेशाचा दीवस ठरवून त्याप्रमाणे देश देशांतरी पत्र देऊन् आगास् पाठवीले याप्रमाणे त्याच दीवस पूर्वी नवद्वीप ब्राम्हणगण आणी आग जमीन वैरागी संन्यासी प्रगांत घूडी माणसं येऊं लागलें त्याउपध्याची नावयाची जागा पडांत् हाड रोधेच सहस्त्रावधी पडांनारे पडांनीगण माणसांचे गीणती प्रमाणे पृथक पृथक छप घेरा असेर् क्लेण्ठी आस न म्हणे मी मीं पापक्ष नाहीं या गोरोचा रामीड सक्षेप असे।

नाने आणी अध्यापक भट्टाचार्य रीषा ज्ञयरत्न व वैद्य आणखीन् ब्राम्हणाचे आगमन पांच दीवस ना हरा आरंभ होय। पापराच पनीचानप्रगण आपले स्वामीचे सेवेंत राहून क्लेण्ठाच्याने क्लेण्ठी सेप शोधि समाचाना वीषयीं मीमपो अंशन न पडे अज्ञि आपले घोड्यांत नेपण स्वीण मनून् नाच गीरा पच्य रामास्याने आनंद पूर्वक नावंदीपसाचा ज्ञळक्षेप

मनोरा् असेरा पीमर्ष लेण्ठी नाठीं अपधे घनंठीरा् ।

याव नूपीं शरापधी सठस्नापधी त्रीपीधे मम्ल नवे मेम्लव घगमन सणोसणो घेरा असे याव मम्लने ऊँध्ध वठीठंठी मर्य्यंरा मेम येरा घेरोरा् धीश्राम स्रणमात्र नघ्परा ध्याठीपसावे संध्याम्लळ मापेरो ने ने येणान रो रो सर्पं यठीन् मापष्टेरा् ।

ऊीमघागांरा् पांव म्लेस मापेरो मेम्लनण्य स्राष्ट । घठ घाठ पठ शठन घन घंगण ठीण राळघन घा ठेन भीरान माणसाने मनीपूर्णं घ्या ध्व घव शठ्ठ । म्लेण्ठो न म्हणं् सभे मी मम सामग्री मीळाठ नाठीं याम्लप अपघे भडांस्यांठी ठमे ठमे नणास् ठाघ माण सापूरीं भस्प परलु ठीठ्ठो ध्यामनीरां समस्ल मेम प्रनीरोषपूर्पंम भोनन पानांरा् घनंठाने घेन्म घेन्म नय नयम्लनध्मनो मनीरा् नाग्नंठीप स्रेपण मनीरा् घेरोरा् ।

घणी नानयघंरा् मठनाम्र घसम्लनाय रामेपंवा नन भम्रानवार्य्यास् सांगारो घेठीन् नाम्र मरापाठो ध्याव्ही नाम्माधीपास् नानवीरो क्रीया संपन्न मनून्

नीक्ष्यापीवेम्नचो सामग्रीची वीधरा मनायास् यह्ना
चीछ्यो नात्रोचे शपकीष्टे मठनो पनंत्रगांठों छम्रस्पना
घानापन नैघराश्चिना राघा घंठाघनांरा् शरानाची
घंठा राघा शाचीयाना घणछीन् पंनंत्रगांठों
घपष्टे यंत्रास् नीठ मनून् पनपूं मगष्टेरा् यंघं
ठाड ठाड धोंधीम घोठाठ घोठाठ सांसां संगुड
संगुड पोंपों ठिंठिंम छीयाची शछ छम म्ळापच्छे
ची मनूं मगष्टेरा् नी त्याशछ्यनीने शठनाचे याप
छ्ठोम सच्मीरा साष्टेरा् । प्रभातस्नळीं ब्राह्मण
घपघे प्रातःस्नान संध्या तर्पणाची क्रीया समाप्त
मनून् नानसर्पीरा् येरा साष्टेरा् । त्यामाघे नान
प्रेम पाणी नीस्पृठ स्नयस्थ पेच्यगण याणी राघंघ घ
मंड ऋरा घपघे घठूरा घनाठूरा नपठीरा माणसं
मनं संपन्नार्थ याणी रामाशा पाग्रयास्लप घपष्ट
मंयीची प्रमाणे सर्पीरा् येठीन् घसष्टेरा् पन ठीपे
नाठीष्टेरा् पीण नघाघं पछिपनक मृघांग मेचींगचंग
घनघरा छंनोनो मंघोना नष्टरानंग ठीनचं पुनंग
छीयाची पच्याने मघीन स्पन राान मान ठीछंना

सुर्यम सम्मयाननूप नाग नागणी थमपूनी गोरा पथ्य सुनस्मन नाना मलनचे मंगळाचान मनं भगष्टेरा् चौल्मचे मधे पेधीचे चळांमडे भोपीध मेल्मची घैठम चैल्मंरा् गीसने छणाचे माळाघापन मोठा शामी याना मडांरा् धांधिष्टेम चौल्म मधे सुर्यांचे मीणांचा अपेश नसे नठ नठी भांड भपैथगण नृत्य मनी घ्रस्य नघस्य मनोरा् घेरोरा् यानुर्पों थपचे थनंघ पूर्पम घसष्ट ठीपे थठेरा्।

प्रआंरा् घानोघानी घधी टांघुमचे थळेपणा थणी नांगेल्मा रापा थंघमाच्या शाश्व थणी थधंड मानेमधो फळ सुशोभीरा् पूर्ण घठ थणी पीपीध मल्मनची नचीरा् पुष्पमाळा घोष्ठरा थत्रपष्टप सठीरा रोनण शोभायमान सुमूर्तीं समयों यशाठनाचा थपघ्या नाण्या नलाष्टंम्मन भूषीरा घेठीन् ठील्मम पक्षपल पींराघन नोभंघन म्ममराघं ष्टक्षोपीमस रापा गुमधी थघैाप ममष्टपनी म्लगडुी मी मथ्व मीनमी सोसनी राफ्नमानी गुष्टठीनंगाच्या थणी ठीठनेघान भनीघान पूठेघान गडेघान चेपष्मा

स्त्री पुरुषें राया ल्लेण्ठी ल्लेण्ठी वमम मावघठी नप
घी नाध्धनगनी पैठणी ननशानी ल्लेणी ढाल्लई शां
गीपूनी पनाठनगनी साञा ल्लेण्ठी रासवण्या पूढे
छान ञसापनी ल्लेण्ठी सोनैाञ्ज नूपैञ्ज छाप्यान्वी
ल्लेण्ठी ञ्जम घन घेवनंगान्वो ष्ठीगठें मीनानी गोगा
धनुम यंन्वव पञ्जगान ञसे ञसे प्रल्लनन्वी ष्ठी
गठें यणी पीपीश्च पुष्पमाळा ञरान गुमघ मेशान
मस्तुनी न्वंघन ञ्जप्तांगी नानापीघ श्रृगांन पुनस्तन
ठीन्नमोरामाने न्वठीघेंम्नोठण पूर्पम यप्नवे
वेंभना सठीरा छीमघागान्वे पञांरा् पापप्यारा्
पुट पुट नाण्यान्च्या स्पान्या ल्यामागे मनोनमा गाठी
गणान्च्या स्पान्या ञपण्या पूटे नलछन्वीरा छम
न्वठीघेंाम ल्यान्वों पणुंम पोाडीणी छणायांरा येरा
यठे न्वान यरा मंघ रुंघ सोनैाञ्ज घंडे यणी सो
नैाञ्ज ल्लनन्वोघी मछिमञ्ज घगागोप सोनैाञ्ज साघन
न्वठांमडेन्वे ञयभागी शरात्र सघ्रघंठील्ल ग्गीणु
ग्गीणुघ्पनी ञरीसाननी घेरा यठे मछिमञ्ज ल्लनन्वो
घी न्वानघणीयान्व यघंनुण् ल्यामघीछे स्थानी ञ्ज

पणं स्तंभ नाना नक्षत्रांचा उजेडा आणी नवीन शाष्ठन त्याचे मध्यस्थळीं ठीव प्रेमचे नवासयोरा सुपणं नोझीरा ठींयसन छरानीचे मध्ये गुंघनघान त्यापन आणी त्याचे चर्तांलेन्यापन सुपणं मष्ठश आणी साछपनाचे चर्तांलेन्यासठी शेन छघं घोप आरी मनोछन यापल्लनाचे चउोंठींल्पांरीष्ठ ठींयसनोपनी मघनाणो पीनाक्रमाना घेठीन् छीमघागाचे नघे पजांरा् पापछरा् ।

ञपघ्या पूर्वी ग्राम्मणगण स्पस्तीपन्वन पूर्वीन थ्रठ मपेश मेष्ठ राछनन्तन नाणीगणा घघ्नानुगामी छाठीगणा गनीघ झेल्लस् गेष्ठ पान सुपानी मीष्ठा न्नाछी पक्ष्य छपाने संतोषपून ठाञीघनी शञ्छ कय नयघनो मनून् ञपघी माणसं घनंघमय पनोपूर्ण शाष्ठेरा् ।

घाछन ठील्म ष्ठग्नीं सुठीठीरं ञीपसणी मघ नोल्यास् जांक्ष्यापीचेम मनून् न्वाल्लचे मध्यपागीं स्फगीम नल्वोरा मंचोपनी नलछचीरा ठींयसनापनी आरी ठील्म थांघनुण् पले नाञ्च प्रतापाछील्यास्

नंलनडोरा् स्पर्णं नीनीठ ऊंडष्ठ छेठीन् घसपीष्ठ स्या
समयीं छ्मघान्व पच्यध्मनो पीपीघ्र ध्यणी नयनय
स्मनान्वा क्षेमठष्ठ ध्यसा ध्यरोशय शाम्न ने ध्यपघ्या
नणास् मंपायमान मेष्ठ। छम्ल नणाने नान्मा
न्वे पनरो नलनोमींरा् छन छनण मेष्ठ पणो न्वंपनो
न्वामने मोनछष्ठ घेठीन् छोरों मडे न्वंपनी ध्यणो
मोनछष्ठ मनूं मगष्ठेरा् मंन्वान्वे नपळून् न्वैम्लन्वे पंरा
पापेरो छोमरान नमोघ ध्यसापष्ठ न्वोघघान सोठे
घनघान घान नोशान माठी मनाराघ घनछो. छडी
घेठीन् ठिमे नाठोष्ठेरा् ध्यणो ढष्ठैरां मेम ढाम्न रानप
ना रापा ध्वसघनघानाच्या मराना ठिभ्या शाम्मारा
रो पाठरा ध्यरोशय न्वमल्मान घोघ्र घेरा ध्यसे
नमोघ ध्यस्से नय मघनान मघनानन्वा नय नय
घेपे ठेन्व शाछ न्वठोमडे पणो गडापनरो रोपान्वी
प घंघूलन्वी ध्यपघे छमख्मना छेपढ सोडूं मगष्ठेरा
सभास्थ नाने यथानुक्रमी सभेठोन ठिठून ठिपढो
मण छेठीन् भेठष्ठेरा् राघनन्तन सोठे सोठे मनुष्य
यैठोम गोम्ल गोंघूलानोंरा् गमनाष्ठी भाषेंरा्

ठीला ह्मठडणी म्यणतोत् त्याछलाने ऊठुन ठीक।
ह्मठडून नमठीन खशनफी घेऊन् फोठष्टेत् खणी
पळघ घेघ झाछ तघनन्तन सोयेने थवेने मीत्र
घंछगिणाठो तघ्रूप खणी प्रथन न्वाम्रन ह्मनऊान
छेशपांडे फडनपीस न्वीठनीपीस ठनुननपीस खननघेग
प्रभृतीह्मंठीं ननना घेऊन् फेठ ह्मनून् खपष्ठे पछानु
नुपी नोनूपोत् स्थानीं घसष्टेत् प ऊंभे नाठोष्टेत्
तघनन्तन पर्मंड न्वाम्रन ह्मेम तघा ममापीश घान
तघा छेश ऊघ फंडानी न्वैघनी नैप्यत ह्मेहठी
ननना घेऊन् खपम पनोन्वय घीह्या यानीतीने ना
क्ष्याभोषेम कीया समाप्ती नंतन मघनान्याने ऊठून्
ह्माह्मण सर्भेत अऊन् प्रणाम मनून् पंडीत ह्मेह्मस
तघा खणाघीन् ह्मेह्मस् ह्माह्मणास् यथोपयुक्त स
न्मान मनून् त्यांघ सर्वास घोड्याडास् पीघा मेछ तघ
नन्तन खपष्टे स्वअतोय ह्मेह्मन्वे सर्भेत अऊन् पठी
ष्टे नाअ पसन्तनायान्वे न्वनणोपांतीं प्रणाम मेम।
नाअ पसन्तनायाने ऊम्मान घायघुन नाअ प्रतापा
घोह्यास क्ष्यागस् मऊन् फेठून शीन माण ऊघ

शुंधन म्हनून मांडोपन घस्पीष्ठ व्याजीमन घर्मंडाची भजून थांराःडुनांरा गेष्टेरा ।

रोथे नान्माची पडीष्ठ नाणीने पर्शीष्टेन्व मंगळाचा नान्वी जीर्घ्धरा म्हनून ठेपीछ घेरी नान्माचे अरांव जीत्समासनापन नाम्र घणी नाणीस् घसपून् पनणा कीया म्हनून लीखन्वान पूर्पेम व्यक्षपण म्हनून व्यरी मैजीम पूर्व योजीम चीह्य । नान्मानेछो सर्वेंचे मर्यी घा जीपयुक्त नाण्याची सम्मानरा म्हनून मणामी घेजीन् नमस्मान म्हेम ।

धाठेन नोत्मे नपञ्ठूरा म्हेम घेरोंश् व्याधंचे पृषम स्थानीं नाम्र पसन्तनायाने यल पूपेम पम्मान्नाची पाद्द छ्रप श्वजी घाखून संरोपपीष्ठ रोसने मठनी फान सम्मान म्हनून नाने घणी पंडीरा राष्या घणाछीन् जीध्य झयस्थ पेव्य प घणाछीन् नीमंत्रोरा म्हेम्लंस् पीघा म्हनून घूसने चीपणीं नपञ्ठूरा म्हेम्लंस् मरी माणजी छम पर्षांची छ्वीं घेजीन् पींठ चीह्वी या व्याने घसजीछांरा घेशोचेशीं मोठी मरोघा स्माछ ।

स्वश्रेणी मंडळांस् अपंराणी घेऊन् एम चीपस पंग्
री भोजन मनपून् अपघ्यास् सम्मानपूर्वक न्याजी
नसा भपमन राघनुनूप छप्म पत्नाभनणे घेऊन्
यापष्ठ यापष्ठ घनी पीघा मेम्यापन यशठन पूनपजी
के के मेम एम मछीन्मा पापेरी यशठन पुनांत्
घेरोत् रो अप्घेठी सम्मानीत् घेऊन् यापष्ठ यापष्ठ
स्थानास् गेष्टेत् यामल्ने अठ प्रवेश नाक्ष्याभोषेम
क्षीया समास झाले।

नाथ्म प्रतापाघीस मचनाथ्म झाष्टेत् त्यान्वी
नाणी मचनाणी झाडेत्। पंगछशान्वा अपघा
अघीम्लन त्याधंचे मनराळी यान्व प्रम्लने पैभपनें
मीरोम घीपस गेष्टेत्। नाथ्म प्रतापाघीत्याने मनांत्
पीन्वानष्ठ याघेशांत् मीं एमछत्री नाथ्म घेऊन् पनंजी
म्लम्लसाठेघ असराठी घेऊं समणान नाठीं यान्वे
मेम्यानन्तन यचंचे संरानास् म्लठडून् घेऊन् राठीं
न्व मास् एम्लघीपत्व नाक्ष्य झाष्ट अताजीन्व मीरोम
घीपस धैर्य घनण जिन्वीत् यठे नपळ पास ने के प
णछीन् यणछीन् पन्नीघान घेरोत त्यास् जीत्धिरा

भनून् आपण सर्पंध्यस साष्टेत्। याच भम्लने ठिरानेरान ऐश्वर्याची पृथ्वी घेठी भगस्र म्लेगे नूपी म्नूनरा न घेय।

पीपेन्वना भेस्र नि मासे आधीम आम्लंसा धना भरो नाठीं रो येपेष्ट आठे आरां फैाम्नची पृथ्वी भनून् याभुर्ष्यांस् आपष्ठे म्लघंलन आणूं म्ल आरां मों सपं समर्थ म्लेणेठो पीषयों आपानभ नव्ये। ध्याम्लळों यापांरों घगांम घेयन घेडेसा आसाम ठे, सपंत्र मीळुन् घाना नण भुंर्ष्या घेरेरा् घ घ घेश घाना नणाचा आधीम्लन घेरा। त्यांरीठ एम् नण परापाघील्य याच याच प्रम्लनची पीपेन्वना भनोरा। आणी सैन्मसंयठ भनायास् भपरा घेओन् क्रमशः फ्रान फैम्र एमपठ भेष्यारा्।

नाम्र परापाघील्य मोगा भाग्यपन नाम्र ओम म्यणेरा् यशठनेश्पनो घेपी। रो आघ्यापी घाठेरा् रोने मयनाम्यापन खुमसन्ना घेठीन् पन घं.ह्या ह।च्यानेव त्याघंवा येघ्यडा पराप घेरा त्याचा पीस्लान आय ऊ।म घाठे।

छन्ने घोपजी नाक्याचे घाठीनष्ठ गडाचा सेनापरों समष्टश्वेञ नांपंचा छन नण मयपनाङ्कांस घाणो नान्मा नपळ मोता प्ररीपन्न घेरा त्याने येजिन् घरा ञेतुन् नान्मासमस्त पीनंरो मेङ्क। मघ नाञ मीं घोन रोन घीपसा पासून पाठरों अठे घोमठना नात्रींनन्तन नंगमंरा् अमस्मारा् अग्नी घाल्लन प्रफ्रङ्करा् प्रचंड पीस्ला सानीध्य अरीश्चय घोमीमन त्याच्याने प्रथम घोपजी अनुमान मेम घर्ला घ ल्लिण्हो टानचानणान प अन्म माणसाने नंग्. अंरा् अग्नी मपीम अमृष्ट त्याच्यानेच नात्रीं नळुन् जिष्ट अठे। प्रारःकाळी घोञापन स्पांन घे जिन् रोपे ञजिन् पाठीष्ट ने पन यपास्थीरा अठे पनोम त्यापेक्षा अधीम प्रफुङ्करा घोन रीन घीपसा पासुन् असेच पाठरा अठे मघनाञ मम ञांरा ञणाष्ट ह्मणून याभयारूप पीनंरो मेङ्क नाठीं आन त्यास्थानी छम मोठ अश्चर्य प्राष्ट अठे चन पघ्याची पानं त्याच पडरीरा गाईस् चनपघासाठीं साडून् ठेजिन् रोपे छेळरा असेरा् पनठी रासाच मेष्ट

धेरा त्यास्थानी छम डोंगर थाठे रोपें छमे झळोची
जीरीं घडून् त्याडोंगनापन स्थापना भनून् नंगभची
फूष्ठ फळे थाणून त्याम्ळोभेची पूञ्ज भनायास् झेण्ठी
यनमान झेण्ठी पुनोठीरा झेण्ठी छिङ्गधन झेण्ठो
घळीद्यान पशू छजी नेमणुभ भनून् छम घेगळाची
छिङ्ग भेम राघनन्तन पूञ्ज भेछ। त्यानन्तन पन्ती नी
नूपीरा पोन पथोणप्न झाम घळीद्यानझनम पोना
ने त्या घेगम घासाचे छिङ्गास् जीचष्ठून त्याचे गम्या,
पन मानम त्याच्यानेच जीन छेघन घेजीन् व्यरी
पेगाने नक्काची घन खुठछ पोन छठ पठ भनं,
भगम। थाणछीन् थाणछीन् पोन पळूं भगष्टेरा्
राघनन्तन त्याच डोसम झपष्टेष्ठे पोनाचे माय
घापाने नाछश भेछ रोघ्यां व्यन्म व्यन्म पोनांस्
घेनून् थाणष्ठ थाठे। व्यपघी ष्टेंभनं व्यसच म्छ
णारोरा् थाणी झपष्टेष्ठ शाप त्याच स्थानी थाठे थाणी
त्याचे माय घाप त्यास् संनक्षण भनीरा थाठेरा्।

नाम्लठो थाश्चर्य्य पर्रां थायभरांच सभे सगठ
जीठून् थपष्टे स्थान्यापन स्थान घेजीन् त्याम्रगी गेष्टेरा्

ख्रिश सेनापतीच पक्ष पीछेरा झाड । पाठीष्ठे
ने रो डोंगर नानापीध पुष्पाने शोण घातस आछे
आणी डोसर कपष्ठेस पोत रापा चेगसवा छक्र
वक्रमोश्रीरा । ताब्र पर्यंड पोतास् घसपून् पुसुन
सपीरून पीछेरा झाष्ठेरा् पण याच कनण कंगों
ठिसजून सपष्ठेरा् त्याशपच न्दराशनीन प्रमाणे क्र
ग्रीं ष्ठक्षण नाठीं शरीराचा ठिलाप नोपंरा मनुष्या
चे शरीना सारीध्र शरीन फुगष्ठ नाठीं आणी घुगंधं
ग्री नाठीं प्रेवळ डोई आणी धड पेगळे घेठीन्
नक्र श्राप अनेस झास आठे याच अपूघ कनगा
नीनूपण न पनून् छप्र संघूप्र आणून् त्यांरा् त्या
पेतनाच शरीन आणी डोई ठेपून् त्याचो धंकी आपष्ठे
नपळ ठेपीछ । आणी ष्ठेंमनाचे माय घापास्
म्हणष्ठ ठिम्हो अन अ ठिच्या पष्ठे याचा पीचान
मनूं ।

याकनणे सर्व आपष्ठे आपष्ठे स्थानास् गेष्ठेरा् पनंठि
ताब्र त्याध्रिश सेनाधीप समपीपाघनी ठेपून्
घाठेनष्ठे गडारा् नाठेष्ठेरा त्याठेपठी घोन नोक्षा

मांत्री पाठरोर् ने श्रीन्साळीन् ठम ठग्नीठुं अस्लन
पडम वणी त्याच्ब ठ नण्यांम् स्थीन घेठीन् आमचाः
कोरीची पृथ्वी घेठीन् प्रळयाग्नी सानीध गगन
स्पर्श साम । नाम्म ठगीसाठठीम भमष्टध्येन्मास्
सांगाते घेठीन् धाजापन स्पान घेठीन् स्पाठाई
गेष्टेरा । भीरीम ठून अरां अरां ध्येन ठन्चे
रण घेठीन् घाजापन पडम घोडा थपष्टे ध्येन्मा
मागे घेता याख्प नाम्म य पृथ्वांरा म्हठों अणूं
न समष्टेरा । नाम्म त्याकोरीच्ब ठरी नपळ अ
रांच त्याचंचा घोडा जासाने पडंम स्यापनठो मा
घाने न घेठीन् घडस घेनून् पेगरीने त्याक्योरी
मध्ये प्रवेश मनून् पाठीष्ट के रो कोरी स्थापनापनरो
ठंरानीस्रीं स्थापीरा थठे त्याचे मध्ये पाठरां पाठरां
पाठरोर् ठीं घसनस्था ठन खुठंनी लोचा थाम्नन रोचे
शनीनाचे मीनणाची ठपघो कोरा म्हठोंम समया
नंरान ठीछीरा घेठीन् भूमीपन पडष्टेर् घाव्यस्नान
नाठों पनंठी स्पग्रासानीध पाठरोर् त्यासमयीं त्या
कोरीठीन अम्लश्रपणी म्हाठ । मरापाठीथ

उळे ठिघडुन् पाय मों ठिमी ध्ंद ठिपता मों ठिमा षन प्रसन्ना साष्ठ खालप मासे स्थानां नपळ ठिम पस घीक्षा य डेंगन थेणुन् यांत् ने पापठीष्ट तो यास्थानी स्थापना मन तो मासी मतोमुती अणा ठिमा मञ्च मुत्र स्वनपघ मेम नघ्ये तो षंपष्ट मा येवे नपळ नीनम घठे तोपे त्यास् पापठीष्ट ठिम ठिश्वर्यं ठिसे घापापेक्षा मोठ येध्ंष्ट् छपघी भूमी ठिसे मनताळी येध्ंष्ट् मों मन्नापापने ठिसे घनो नाठेन यापखनोयंता तूं मम पीक्षा न मनशीष्ट् षणी मासो ठे अघ्ना मान स्तीठया मीप घायम्लवा घुःघ घाता मघापी येठिनम्न तो साक्ष्याने तोच ठिमा षंता म्लळ येध्ंष्ट् ठेव मात्र षयमोष्ट। तापननन खेताना पापुन् घानतान छंघम्लन पाठेम ममष्टषेम्र म्लेठे त्याव घोड म्लेठे षपष्ट घोड म्लेठे तो ठिनेड म्लेठे मोमपे न पाळां पापम मेपळ पाठतो ने षपण ष्णिळोपन मेठतो षठे पनंठि ने छपघ पाठोष्ट् षणी षयमोष्ट तो स्पप्रन्वे छस षठपीत् षठे।

ठिठुन् धिम सेनापतीन्वा योधि मनतां– पाठतो

जे तो उमे श्वर्ग मध्ये पडत आहे। त्याचाने चेतना पावून् खीष्ट हे ज्ञय येथे मशास पडडे आय। त्याने म्हणट मीं याचे स्मरण ज्ञर्थी अणता नाहीं। नान्याने म्हणट मासे सांगातो या पठीडे अउन् पाठों तो संघून ज्ञेठे। तो शोध मनून् पाठरोता संघूमेव ब्राम्हण उमे अगा आणी संघून आणाठीन् उमे अगा मेडेम पोन त्यामध्ये नाहीं। तेष्यां मयनान्याने त्याघ्रेन्यास् मुसड ने या पोनाच घन ज्ञेठे आहे उन्मौं अणता। थ्रेन्याने म्हणट ने घे मयंनाच छेव या गडाचे नपळीच त्याचे माय घापाचे घन आहे मग घोघे नण त्यासणी त्यायंचे घनीं अउन् मायरोता। ने घनाच घान उघड आहे पनंउ मनुष्य नीनडेउ आहेत्।

थ्रेन्याने मोघ्याने थंम मानीउ तेष्यांचे त्याने अणड ने मयनाच मासे [illegible] आम आहेत्। पाउन् ज्ञणीडतो मनून् खीष्ट मयनाच मासा ज्ञय उ न्याय मयनान येष्यडे नात्रीं यामंगाजचे उठीनाचे

ध्यानीं आं। तीच्या नान्याने म्हटलें ऊसा अन्याय म्हणों नाहीं ऊस ईश्वर म्हणे। तो नउरां - घाटम मघनात तो मघनाच्या संघूर्णत् ताटमळ मनीत् पाठे। नान्याने म्हटलें भय नाहीं घीस मप ती प्रेश्यापन पाहतोत् तो पान अपटें माये सांगाती नीकम पाठे। मघनान्याने तापोनास् आणी त्यांचें घापास् सांगातो घेऊन् त्यागडामध्यें आणटें पघरोंच पोनास् युसट भय समाचार ऊसा याघरोंचा पूर्तांत भय। पान घोटम मघनात डोंगनापन छेळता घेतों त्यामध्यें मों पशूनेमम घेतों मों घळी घान च्यायास्तप स्वान मनून येऊन् नीनमें ईश्वर म्हणतों ताघनत्तन घापाने घंम फोडछ स्वेतानी पापून पाहोट ने मायाचें अडेस् नीनम पाठे यापती नेम आणछीन् म्हणों म्हणत नाहीं।

नान्याने पोनास् [illegible] त्याचें घापास् फानसा ईनाम घेऊन् त्याडोगनास् छणपीतां छणपीतां पाहेट ने एन पाषाणमय ऊंड घीसूं मगट त्याचे गळ्यापापेतो छणन घेतां अमस्मात् ऊँनाळीन् हे

दैवपणी शाळ। स्वमीरा घे येपनचे या स्याने आणछीन् मारो न छणुन् तीयेपन समाप्त झेड थाणी त्यान्चे न्वळांमडे भोंरा जीन्वष्टून घन मनून् नोत्य पूजा सेपन्ची नेमणुन जीराम मस्तन मनून् घेतलो।

झेम म्हणारोरा् रोव म्कळी यार्यचे घुनघशेचे म्कळों घक्षोणपळोनी पश्चीमपळोनी शाळंरा याच थीपनण पुढे डळीड अर्डीड। नाम्र पराापा घोखन्चा भाग्योघयळी जीरानोरान् शाम्र थाणी घुष्ट रोची घुच्धी राघनुनुप। जीधान्वानांरा् जीणा न घ्यरा घाटखांळी जीघानरा पयळ शंभन मोज्ञनां म्कंगाष्ट मेल्लंम् घेजीन् पाणी पीरा थसे घोस्खोडन्च घान यापेक्षा थाणछीन् ब्राम्हण पंडीरा मेल्लंस् घेरा थसेरा् पेगळ त्यान्ची संख्या थाणी नीयमीरा नैमीरीम घान भीन्न घान मनायामध्ये थच्यीरीय थसा घारा घेरा।

एमे घीपणी नाम्र थाणी नाणी घसष्ठे घेरोरा् थासगयी एम मंगामने येजीन् मघनान्मा नपळ

यावना मेळे खापन मघनान्याचे थाला प्रमाणे मघनाणीने छमे पीसपीरून छम छीष्टी मोठना घेरा घेरीर् छेप योगाने छम मोठन मघनाणीचे छीष्टी छीन् खापीशपीरा् पुडळे । नाणी मातयान रो मोठन पीसपी मछीन् घेछीन् छीचळरा घेरी । नाश्र घोष्ठष्टेरा् ने छीम्ठीं श्रणरा छीमचे घरारून झीणरी पडळे थठे । नाणीने म्ठठ्ठ मास्री रो पळ छष्टेळ नाठीं । राघनन्तन नाम्याच थद्दीने स्यामंगा मस् पैळ सगठ मोठना घोष्ठ्यारा् स्यांरा् सठल मो ठना घेस्यारा पाघ ठे मस घाल्दरा याच प्रसनेच स्याच घान घेरा ।

छमे समयीं घोछीचे घाछशाघ समोन स्याघंचे घ्यानाची प्रशंसा साळे । खमघन घाछशाघ मंरान स्याघंचे पुन्न श्रंग्रगीनशाठ घाछशाठ साष्टेरा् रोघ्यां छ्पीष्ठ घाछशाघचा षपघन घेरा राघ रापन घसायाचे पूर्वी ने घाछशाठचे मना श्रेगरी घेगम छसे रांचे सगोरा छपीषेम घेरा छसे स्याच बीपनण ळे ।

मे ने मघनाने गोंघुस्यानांत् घेरोत् स्याचंचे अपष्ठे अपष्ठे घेशांची छम छम मन्मानिये पातशाघस् उाम ननना घेत असेत स्यांत् नोनघन घाघशाठेचा चोत प्रसन्न घेत असे तीच्यासठीत अभीघेम घेत असे अणी तेच धिस घेगम घेतो । अंमगोन शाठ घाघशाठ ज्यायापूर्वी अपचे नान्माने उाम ननन घोष्ठ्या घेता त्यांतून् चोतोनाचे नान्माच उाम अणी यशाठनाचे नाम मघनान प्रतापा घोत्याचा उाम असे घाने उाष्ठे घाघशाठचे पसंघ साष्ठे घेरोत् स्यापन याघोठीं मन्मेत् पनस्पन म. गडा घेठीन् छम नणी म्हणे मीं चोतोनाचे मघ नान्माची पाळम ष्टेंम्म मासे घापापेक्षा गोंधुस्या नांत् मोग संभ्मांत म्मेण अठे ने तीच्या सांगाते घाघशाठचा अभीघेम घेईष् । हे म्हणे मीं मघ नाम प्रतापाघोत्याची पाळम ष्टेंम्म मासा घाप गोंधु स्यानाचे नान्मामध्ये श्रेष्ठ यास्तप मींच धिस घेगम घेईन । याच प्रम्नने घोंठोंचा झगडा घेत असे घाघशाठ याचे मध्यस्थ साष्ठेत । नीश्चय साम

अे नाञ्ज भाठ सर्वांचा पृतांत अणतो तो नो न्वर्णीं टोव मेष्ट अर्घे ष्ट । भागस् यापष्टे समान घोम पून् घाघशाठ प्रसं मगष्टेरा याठोंघुस्लानाचे मान्सा मध्ये म्लेण मोगा नाञ्ज घेय ।

भाठ समम मनुन् घोष्टम अंसपना ठे उपवेश मासे नपळ मयनाञ्ज पनंउी न्यामध्ये टोन पन्की मोठे मयनाञ्ज यासानीघे अेष्ट स्पर्गी छँ७ पारा ळात् पखमी पृथ्वीमध्यें मयनाञ्ज प्रतापाघोत्य यद्यं पस्तुन यणृघीन् म्लेण्ठी मयनाञ्ज नथ्येग् उस्त्रे नानगणाचे घनघानीं मास् येणा अण यठे थ्यांत् मीं नेघ्यां चोतोनास् गेमे घेतों न्यामयना न्याठी मम पांच यञन नूपये थणी ठन घाडा ठेच मात्र घोड्या घेता । यशठनांत् गेम्यानंतान टोन च्यान मठीने पापेतो मयनान्याचे सठोता भेग्सच स्राछ नाठों थणी मास्ता समाचानठी मयनान्ञ पापेतो न पापे । ठने घोपठी मयनाञ्ज शीम्नन छेळायाठी नोघाष्टेत् तेघ्यां म्मां फान घूनून् थाठी पेठ मेम । मयनान प्रसं मगष्टेत् तुं म्लेण घेयेस् ।

म्यां म्हठ्ष मघनाज मों ठोंघुस्लानात् ठस्तीना पुनाचा नानभाठ घेयं मघनाज्यास् आपीचे मना यास् अम्ने अर्धे त्यापन अहना साठ उम्ठी येथे असा मों पनजीन् येजीन् उम्हास् पीठा मनीन । रोघ्यां म्यां पीनयपूर्वन पीनंशी मेठ मघनान सामा ठीने येथे अमे अर्धे पनंजी यांत् मों फळीं न समर्मे आणी मास्रा समाचानठी आपणा पापेरो न पापन याजीपन मघनाज्याची फेठ घेण मठीण अठे आपीयास् मास्रे पीठागीची अहना घेया। मघ नाज्याने म्हठ्ष मों फौनून् अम्यापन उमचे घन अस्तु। राठनन्तन ठीपणास् अहना मेठ नोमठे ठम ष्ठस नूपये आणी ठम ठस्लो ठेजीन् याभागास् पीठा मना आपचठोस्लप ठे मास्ो प्राप्नी म्राठ। नन रोथे नाज्याचे अहना प्रमाणे म्लठों ठम ठीपस आणठीन नाठरों रान न ऋणे आणठीन् मीशी मीळरा मघ नाज प्रतापाठीय असे नाज घेयेरा त्याठचे घनो घनीचा ठोंघुस्लानांत् घूसना फोण्ठो नाठों यास्लप प्रतापाठीयाचे ठामची मना श्रेस घेगम म्राठरा।

मघनाथ उन्ने छीपजी मडपरानू स्राष्ट घेरोरा् त्यांरा् घ नीयम उस्लो ने के मागेष्ट रोर्वं त्यास् घ्याप्रंमगरा प्राणस्यंरा त्यांरा जीमा मघनाथ घणी मघनाणी उम जींवेलनापन छान मनीरा घेरोरा् त्या छोपजी पीस ष्टक्ष नूपये छोन मछना पावेरो छान मेव्यापन मध्यानम्लळीं उनमथन ध्राम्मण नाथन्वी पनीक्षा मनायास्लप घ्ष्टेरा घणी घोष्टष्टेरा् मघनाथ मों घणछीन् म्लठीं मागरा नाठीं मपळ जीमन्वी नाणी मम घ्या । यापन नान्याने घ्योरीय क्षणान्वी घपेक्षा न मनून् रास्क्षणी नाणीस् घोम पुन् उद्दा मेठ जीन्ठीं यघंवे सांगारो क्ष । नाणी छो त्याक्षणी त्याध्राम्मणासमोन जीभी ठामठरा् छे घेराग्व उपघे मेम न्वमत्कृरा स्राष्टेरा् । छे मघ नाथ मरापाघीत्यान्वी नाणी घणी जीछयाघीत्या न्वी माय यघंस् उम छनीछ ध्राम्मण घेजीन् करो घ मोाग उसंभप घेय ।

उसन्व उपघे घोष्टरा सपनरा घेरोरा् ध्राम्मणावे नान्यान्व साठस घणी छागृत्त रान्कीं पाळीन् मोठी

छीशाष्ट घेऊन् घर्ळा‍ मृ आणीखेंद्य मघनान्यास् मनुन् म्हणष्ट मघनाश्च हे मासे मन्ने सानीछी धेयेरा पुनः मों यांघंस् मघनान्यास् छीछ्यो । नाश्च घोष्ठष्टेरा हे म्नय गोष्ठ म्हणरा म्यां आपष्ठ नाणों ऊीम्यांस् छीछ्यी पुनः ऊीम्या पासून् छान घेईन् हे मघापी घेणान नाहीं । सेपठो ब्राम्हणाचे आग्रघने आस ठठनष्ठ ने नाणींचे आंगापन कीले नगपत्र घेरोरा् टो सर्व नाणींचे समान सोन ब्रा म्हणास् हेऊन् नाणीचा स्पीम्नन' मनाप राग्रूपाच नण मनून् आंगोम्नन मेम । ब्राम्हणाने टो समस्त घ्पम टोपेच घसून् मंगामस् पंछीन छीछ्य । मघ नाश्च मरापापछ्य ऊैसा छारा आणो त्याचे छाट रांटा् आरोशाय छारा आघ्पोरोय ईश्पम ईछेने याघंचे सराक्षीयेची छीमा मोमपो न नाहोंछ छीखाउ सठस्त गनोघास् पनोरोष मनून् आपण म्नहों धेरा नघ्परोरा् त्याचो ऊैशी पर्णुम आसे ।

नाश्च पसन्तनाय ईश्पनाचे ईछेने पनम स्तुछी

त्यांचें अश्वा ष्टैंम याणीमय ष्टैंमीं आणी पैत्र घोठेन अभूरा मोग भानो ओडुंघ आणी नाभ्याचा धुंश स आण्याचा असे यामुळे संटारो संपटो संपूर्ण घेऊन् पनम खुषी असे । ताश्र मटापाचीस्य पठोभ्या पासून सेन्स संग्रठ मनीटा घेटेट् नेघ्यां पाठीष्ठ ने सेना मोठ टाघ्यां पीचानें मगष्टेट् घटां घोद्धोंट् छेश्रना पाप टा मनायाच अपश्यम म्लय आणी पांईयां आपष्टे मेम्लंस् म्लघूंट् पणून् यामघेशीं ठमछत्री घेऊं सम टीं पनंऊ म्लम्लसाठेघ असटां सांगोपांग नूपीं घेऊं समटा नाटीं घन त्याचेंच पानपत्य मग मनीन पठोष्टे भुंईयां मेम्लंस् शासन मनीन् आणी पाटाशाठो मन ऊचष्टून् घेईन् ।

याच मनानो फोश्र ऊध्व मनून् असे पीन पना ऋमो ममष्टश्वेश्र सेनापटो पन्चपीस सठस्त्र फैाज सांगाटो घेऊन् पठोष्टे नानमठमस् पाठपीष्ट टो अऊन् नानमठमचे नपघास् घोघठोमेचे युध्धांट् पनानय मनून् नानमठमचे मीश्यांऊन् घाय मनोन नोन नूपये पापम नपघ घांटी ऋण घेनून् पळू

अडीन् ढांसाबि मीछगांर् थपस साणसंनसण मनून् नाठोमे डीननोलन थणछीन् मंछगास् नय मन रां- पठण्या पायेरा याघंबे मनरळी थम्यापन छम स्वना घोह्रोंर् छमना घेण घंडे मेष ।

यासांरी ठळू ठळू मेघाननाय सभृरीम फुर्यां मेल्लंस् नय मनून् त्याघंव नाभय घेडीन् थपष्ट मडीष् माणसं सर्वत्र नेमणुम मनून् नाभयाचा छमना घेडीं मगष्टेर् । त्यांम थपव्यामध्ये मेपळ नाभ नाम वंघ यामसपम नमीघान त्याव माभय घेराष थणी रो पळून् घेशांरनास् गेम । त्यांघंव पीपनण ठे ।

नामवंघ नाय नाभ सरापाघीवाव अपर्ह येरा याल्लप त्यावे नाम्यापन वठाई न मनून् मनेमनी पीवान मेम मेणठो छळाणे घेश मघू मनाप छमे मीसाने नीमत्रंण मनून् त्यांघंस छीमघाठों थपष्ट घनी थणपीष त्याच्याने स्वस्थवीराने नाठोष्टेर् वों रीष थंरा मामे मघूंरा नाठोम थपसन पडम्यापन यास संघन मनायावी थंठलप येणान नाठों थणछीन्- मेघाननाय मभृरीमलव पानपय मनून्

त्याचे अधिकाऱ्यांनीं आपले लोकांस पाठवून शासन केलें।

यांचे मध्ये नानाचंद्र नावाचा फरासीस आपणच्छीन् अपघे मनरात्रौ शहर रोयां प्रतापाच्छेत्याने पीवा नव्ह अरां नामचंद्राच नाक्य घ्याचा अकलप केलें न समेत लेपळ छुननामामात्र। लेस म्हणतात के अन्ययाच नाक्य घळात्मानाने लढवून घेतात अस न मनून नन व्यास गुप्तनूपीं संघन मनून म्हणू समानात सर्वत्र छेदीन् शासमपयन नेव्यानंतर मग, नाक्य घेताव्याने अभ्यासी येणार नाहीं या रूप केव्ह मराठ्या जिराम येय।

एव पीवान मनून् अघता घोडी अकाच लेण्डी मलनाने गुप्तनूपीं व्यास् मानून् गान्न केव्ह टवनत। प्रातःकाळीं नेघ्यां उठून् घाउन अघेत् व्यासमयीं अमगत असून व्याच डोक्ष लपा केव्ह गोष्ट मना मर्श साक्षापन शलधनी केन स्थानोस्थानी यो कीत साहेत्। या अलक्षा गोष्टी परंपरा प्रजांत् अचान साक्षात् व्याअपघ्या गोष्टी नाव

म्नोने अयओन पनम पत्र साछ घोपसां नर्घन्यास् सांगूं न समछ पनंओ अरी च्रौंरायस्लनूपी नाठो छ घोपस गेम नात्रों साम्यापन अपसन पायून् स्पामोस् घ सर्प पृरांरा नीपेछन मेम। नान समारा घ सर्प समान्वान अयओन पीस्मीरा घेओन् अरोशय च्रौंरीरा साष्टेरा पीन्वान मेम के स्नेणरो मल्नने येप्पुन नीघुन अरा येरा। नानमन्ना घोष्ठछ ओपाय स्नठों घीसूं येरा नाठो घछेथ छीश्पनाने मम्न पेथ्रिप घशा प्राप्त मेछ।

नामन्वंघ नाय फान च्रोंओन् घोष्ठ्ठेरा् ओमन्वे पाओ ओघयाघोल्या सांगारे मास्री अरीशय प्रोरो अठे ओम्चों ल्यायंस् येपे घम्नपून् पणम्यापन नन ल्यायच्याने यान्वा स्नठों ओपाय घेओं समे राठौंव यासंनगांओन् ओच्यान घेओं समरोां। नान पुत्री नपन्यान्वे अग्ना प्रमाणे भाप्त नपळ अओन् अपष्ठे नपन्याच्वे येपे अप्रगठनूपों घेओन् अछ नाया ने पीनयणूर्घम सपीस्लन समान्वान पोघोरा मेम। नानओमान च्रौंरीरा घेओन् घोष्ठ्ठेरा् यान्वा पण

होऊन् म्हणों उपाय पाहता नाहीं परंतु एक चांगला योग प्राप्त आहे।

आजची रात्रीं चुकता आम्ही साहेबाचे घरीं राव पाळयाचा अनुरोध आहे त्यांत मात्र एक आगत्य आहे तर ऊम्हीं म्हणों सहोण सर्व सरायास् शक्त घेणें सत्य तर मी यासंसर्गाहून सोडपूं शकतों। राय हर्षीत घेऊन् घोडेस्वार पेस म्हणू सहोण म्हणूं आज मी हे वीपत्तींत पडले आहे त्यास् न्यायेणेकी म्हणाले मात्र उपरांत घेय रोच सम सरीष। राजपुत्राने म्हणून मात्रो पाहूयो स्वीकारपत्र घेण पडणार नाहीं परंतु महाराजांचो पत्रे हेऊन् मात्र येथे याह रात्र पुढे ईश्वर जे सत्ती।

रामचंद्ररायाय प्राण संरक्षणार्थ राजपुत्रांचे महापट्टधी घेऊन् त्यांनी सांगाती घोपतो धरून् गेहेस् याप्रमाणे याहुर्गमाहून् सुरक्षिता पाहून् अरीशीघ्र पूर्वेस आपले समस्त परिजनासहिता रामपन स्थान घेऊन् त्याच रात्रीं छिंदाम्लगोचा

तीम माघे गाऊन मनोचाप नगीरां प्रवेश स्थापा पन प्रफुल्लचीत्त घेऊन् छमस्तना नगाम्पापन उंस घेऊन् ध्यणो रोपा राष्पा घंघूलांचो घेपढ मेळु त्याचे शष्पानुसानो नाथ्र प्रतापाघील वैराग्य पापून् चा मोघानास् धुसूं मगष्टेरा मश्याच्य शाळ घ्ययऊां येरो शोधि मना घळाय नामचंघ्राने मस्थान मेष्ठ याच प्रसंगांत् त्याचो गेळु घोपस ऊिगपम्यापन पाघले मघनाथ्र गुप्तनूपानुसंधन मनून् समकष्टेरा् ने नाथ्र पसन्नतायाने छव्हना मनून् ख्पराण्याचे मीसाने नामचंघ्रास् म्हळून् घोळु घठे याच गोष्टीने घांरा: मनणांत् कोपान्वीत सांष्टेरा् ।

राघनन्दन मघनाथ्याचे धहले प्रमाणे ममष्टधीष सेनापती सैन्यासहीत खुसन्म घेऊन् नामचंघ्रनाया चे नाथ्र्यास् घऊन् नाथ्र्य घल्लपश्य मनून् फीनस । नाथ्र पसन्नतायाचे मानायाच घपसन रोष्पां नाथ्र प्रतापाघील चोरां मगष्टेरा् याच नूपों म्हणों घम म्हळ मरा स्थाम रोष्पां नाथ्र पसन्नतायाचे गंभीगणार्थों नाथ्र प्रतापाघीत्याचे घुष्पणाच धाच

नण अनुभव म्हनून नाक्ष पसन्तनायास् नोपेछन म्हेव या अवननाने चमगीर घेऊन् सापधर्न पूर्ण नाक्ष पसन्तनायाचे संनक्षणास्तव नीयुक्त म्होतेत् ।

यांच्या पुत्र गोपींद नाय टीनंघाजी घनभ घानो टानपन चाष्टपीणान भाग फ्रीनपीण घाणी सर्व पीच्छिंत् नोडुन टाघा अरीघमध्य प फ्रान शाठणा टो अपण अपष्टे पीत्याचे संनक्षणार्थ सेनागण घानोघानीं घाणो स्थानीस्थानी नेमणुम्म मनून् अल्लशलासठीत सर्वत्र गमागम मनीत् । नाक्ष अपण गंगाजळ नापची टानपन अपष्टे सांगातो ठेपीत असे टो टानपन घती असण्याने नाक्ष पसन्तनायास् पन्नास माणसांठी म्नघू म्नून समेत त्याच घळाने पसन्तनाय छंभमान सछेप असेत् ।

नाक्ष प्रतापाछीत्य म्लेण्छी प्रम्नतें मानायाचा अपसन न पापेत छेप योगाने नाक्ष पसन्तनायाचे पीत्याचे सांपत्सनीप्न श्राघ्याचे छोपणीं अपनीत

घ्यान पठीम्रा पासन नाठीरा् असे। या अपसनांरा्
नाजा 'प्रतापादीत्य हेम त्यांगळ रानदन पाठून्
घेऊन् यशठनाचे पजांरा् प्रवेश मनून् पाठरीरा्
नाजा पसन्ननाय स्नान मनीरा अठेरा् ठेव अणून्
छुरा गरीने येरा अठेरा्। त्यासमयीं श्वनसामाने नाजा
पसन्ननायास् म्हरूष मघनाजा प्रतापादीत्य शीघ्र
शरीने येरा अठेरा् यापनरी नजून घेऊन् घोडठेरा्
गंगानळ आणा त्याठचा अफोप्राय गंगानळ नापंची
रानदन पनंऊी श्वनसामाने री न'समसून् हेम पठींरा्
गंगानळ आणपीठ। री पाठराच समनठेरा् ने आयुष्य-
येपपनच अठे। यामध्ये नाजा प्रतापादीत्य अरी
पेगरीने आऊन् त्याच डास्म म्नहुन् गामठ राघ
नन्नन डोर्छ मारीपन मडराच मघम्लेमठठ आणी
घघम्लन शाच्छ स्राम।

राघनन्नन त्यायंचा पुत्र गोपींठ नाय त्याचे अंराः
पुनांरा् प्रवेश मेघ्याने रो समनम ने युध्य पीग्रठ
ऊीपस्थीरा स्राम ठे अणून् आपठ धनुष्य न्यास

संयोग मनून् तीन सोडस टो नाम्याचे थंगीत मगून् पागोआपन मगरा पागोठ पूमीपर पडेष्ठ आणी घूसना टोमठी मणाचे ठांडमस् मगून मधे गेम याच अपसनांरा् नाश्व छुसगराने गोपाठ नायाचे डास मपून् गामष्ठ आणी त्याठवी ली गष्यांनशी सेरा टोमठी मानून् ठाठान् नाश्व पसलनायाच ठांड घठीन् अपष्ठे स्यानो गेष्ठरा् ।

नाश्व पसलनायाची ली सछगमन मनायास् ठिघ्ये गेली घेठीन् ठांड आणायासाठीं ठुनोठीरास् पाठपून् यलपूर्वम ठांड आणपून् चीरा अनोठण कली नाश्व मरापाघीत्यास् आप घोछ्या चे त्याचे लं ठुत्र आंटान यस्ल घेरीष्ठ। नाश्व पसन्तनायाचे ठिनष्ठे ष्ठेम नाघप नाय मष्पूरी साटा ठुत्रास् घृष्ठान मेठेंम् ठेपून् नीस्कंठम नाश्य फोग मनूं मगष्ठेरा् ।

नाश्व पसन्तनायाचा पनम आश्व नूमपस्तु नापंचा घम नण घेरा त्याने पीचानष्ठ ने याष्ठेंमनाचे गोम त्रोमिची पठ नाश्याचे पागोठ घठष्ठ घंष्ठी पीणा आघीन् म्लेण्ठी घोसरा नाष्ठों घष्ठीण घेशस्य नाश्व

ईंछाथ्रं मसंघनी त्याचे नपळ अठीन् थापघा समा त्यान अनुपूर्वम सांगीराम । मसंघनी छेघान्मोरा घेठीन् प्मान थभ्यासन मनून् त्याघ थ्रेंमनाचे सोड पयाचा मयत्न मनूं मगुन् घष्ठपंरा थ्रेम सेना परी त्यांस् युध्ध सज्ज ध्यायास् थाज्ञा गेह्वी ।

थ्रीन्याने म्हगष्ट मघनान ममनघंगीने याचा ठपाय घेणान नाळीं थपचग मीं अठीन् याचा शीपग मनीन् । हे म्हणून् थ्रीन्याने नुरला पेश मघन घरांरा घेठीन् नाम मराटाथाघीत्या नपळ अठीन् पाठीन् ठीनना मनून् घोष्टम मघनान पाठी थल्लंरी म्हठीं पीनंरी मनण थाठे हे थायठीन् मघ नान्याठी घन म्हगष्ट म्हठीं थम म्हळानंरान थ्रीन्यास नीनाळ घोमपोष्ट थ्रीन्या त्यास्यानी ठपस्थीरा घेठीन् थमगाच मंघन धनून् पेशमघन नान्याचे ठिनापन मठीन् घाष्टम मैगी घाळम्मंस् याच सणी मासे नान्या नपळ पाठप नाठींरान ठीम्हांस् मानरां । नान्याने म्हघू घेठीन् ईभ्पन सासी मनून् थ्रेंमनाचे पाठपयाचा स्पीमन मेम रोघ्यां नान्यास सोडून्

छेऊन् श्वेभ घरा ऋजून् स्तुटी मर्नु मगम।
नाम्याने त्याचे साठसापन् संडीष्ट घेऊन् यघष्ट
ईनाम छेऊन् नापपन ईंमनास् मसंघनी नपळ
पाठपीष्ट रोषे म्लंठो छीपस नाढोन् त्याचे नूपपसूस्
सांगारो घेऊन् नाम्न पसंरानायाचे ऊनष्टेष्टे सारा
पुत्राचा पडोष्ट् नाघप नाय नापंचा थपष्ट घापाचा
सूड घ्यायाखप छीछस् ऋऊन् पलीन पुत्राचे
खेस्लाघा नपळ पढुं थनंभ मेम पञ्च समभीपमा
घनी ज्ञाना मस्लनच्या ष्टघु पृरी मनून् म्लळक्षेप
मनोर् याच मञ्जनी ऊनेम छीपस ऋरा ऊसेरा ।

येथे नाम्न मरापाघीस नाघप नाय मभृरीम्लचे
ऋया पीषयौं मनस्लापाने पीचान मनोर् ईछाश्वन
मसंघनीने ऊस— मेष्ट थठे याखप सैन्म चढाई
मनून् त्याचा छेश घेणे पडेष्ट यासाठीं फौज पाठपून्
ठीनोछपन चढाई मनून् ऊठना छीपस मापिरो
युद्ध मनून त्यास मनराळों थणष्ट ।

धंगाम थणो धेघन समस्त मरापाघीत्याचा
या थपघ्याचे नानचक्रपरीं मरापाघीस छमछत्री

न्नान्म मनीरा् चीडंरा् छन्नाठी न घेरा पुष्मळ धन संचय मेम घठे सैन्मठी त्यापेक्षा घधीन म्लेण्ठी पीषयीं न्मून नाठी पठण्यापावेशो चान्मा चान्मापन फ्रान नाऊन् मोनचेघंठो भनून् घसेल् घणी ठ मंत्रणा मड्ड घठे नन चीडऊन् म्लेण्ठी मौंन सेना परो चे म्लेण्ठीं यामांरी ये रान येरां समयीं मना मनूं नम्ल मनराळांरा् येऊन् पापघ्यापन घो न्ठी मडून् मान घेऊन् त्यास् संघन मनूं घशीन मंत्रणा मनून् नीश्चय ठेपम घाठे न्ता्म: छम्नधी पत्याने नाम्भ्य मनीरा् म्लेण्ठी पीषयीं चौंरोचा पीषय मनारा् नाठीं घनंघाने नाम्भ्य मनीरा् घठेरा् ।

छम चीपणी नान्माच्वो सठेड्डने पळून् अऊन् म्लेठे चेरी याचा ठोम्लणा नघ्यरा राघन्तन चो मौंरा् घनड्ड पडड्ड । नान्माने रीचे पुष्ठ न्मीयेचा घंड मनायाम्लप घोण्ठी मांऊ म्लपून गामष्टेश रो मैन्य म्लन म्लपष्टे न्यामने फ्रान म्लच्छापीस घेऊन प्राणत्याग मनरां- चौष्टड्ड घने नाम्भ रां मम फ्रान यारना घेऊन् मम मानष्ट पनंडी ऊीम्लाठी

सर्वनाश व्हायाचा सकळ पापास हे आणि तें त्याचें आणखीन् फार होवुन लोकांस शोधून शीघ्र ख्रिष्ट् हे म्हणतां म्हणतां प्राण सोडला।

राणीपासूनच त्याच्याच ऐश्वर्य क्रमशः उतरतो मन त्यास व्हायाचा उपक्रम झाला आणि परंतु मग म्हणतोस् त्याच्याने यशवंतेश्वरीचा आज्ञा उल्लंघन करून असे घायल्लेस् यातना होउन् संपत प्रेम व्याकूळ त्याची पृथ्वी आणखीन् प्रतापी होणार नाही उल्लेखून, म्हणून ख्रिष्ट् तसेच होतील प्रगट यासाठीं त्यास् लेखी झाला।

येथ तावत ताय होईल पत्रीक्षा त्याचे येरूसाले नवळ पानजी पडला आणि त्याचपवळ सदैव असेल् त्यांचंची नाना सेवा करील् याच्याने यावत तो ये क्लाव शरीराय संतोष येईल् आणि तेथ्यां तो पत्नीन पुत्रास् पडपयास् असा तावत तायसी त्याचे सांगतो तीनंतर अण येण करतां– पत्नीनक्ष्याशी पतीचीत स्पष्टेत् तउनंतर पत्नीनाचे पुत्राचे आज्ञाप्रमाणे तो त्यांचे सांगतो असे करतांवांत् पडला असत् आणी

अर्मीचस्तवी त्यांस् मोठा अनुग्रह मनीत् आणी पाघप नायाने आपन अपघा समाधान त्यांस समोन पीनंती प्रेम त्यापन पत्नीनत्याने फान छेठान्नीरा घेऊन् आपष्ठे धापाव्हे समस्ती च सर्प पृरांता घरा अडुन् पीहापना प्रेष्ठ । पत्नीनाने त्यांमनपूर्वी स्मरायेंरा पाळून् त्यास् नीसुखंनूर्पी फनोसा घोद्दा आणी त्यास् सुट म्हनून् साना समाधान धाछशाव्हे छनून नीपेछन म्हनून् अर्न प्रेष्ठ ।

आणी स्मनुवगोयांठींठी पीनंती प्रेष्ठ ते घुर्करा-स्मळापासून घंगाळ्याचा छत्नना नीमपी येत् नाठीं घंगाळा प घेघन प्रतापाछीत्याव्हे स्वाधीन घठे घो ठो मउव्हे नाष्टशीने धाछशायने नाग फनून् अहा घोद्धी छत्र नण ठीमनाप त्याव्हे पानपत्यास्लप पा ठप यासाठीं अघनाघम स्व धायघून पंक ठत्ननी मनसघाने आपष्ठे अपघे सैन्यासगठ नाघप नायाव्हे नाष्टशीने नात्र प्रतापाछीत्यास् घनायाम्ननणे घंगा ल्यापन रैनारा घेऊन् चैं मठीन्यांत् पठण्यास् पाप ष्टेत् ।

मंघनान्याचे थान्याचे सैन्य सठीरा घृटाघृटी स्राभ्यापन त्याठी म्हणून थाम्ही येथे युद्ध मनायास् नाठीमे नाठों मपळ चौमोघानीचे साठों न्याच्याने पीपल्ल छेशामध्ये प्रवेश मनूंन समेरा् ठीम्ही घाघ शाठी फ्रोन ठीम्ही म्हंठी प्रतीपक्षी नव्हा ठीम्ही पनेम स्तुश्चिने च थाम्ही ठीम्हास् नीमनण मनोरा नाठों। हर्ष चोत्राने घघनाघम थुं घघघुन ससैन्य याछेशांरा् प्रवेश मेभ्यापन पठन्याचे थानेघान सेना परोच थह्लान्नूप येथेपन घृठान चौमी छेठीं मग छेरा् ने छन नेठी थछमडे येठीं न पापे थणी ईम पछ मडे मठीं न समे।

रावनत्तन घाघशाठी सैन्यांठी नानमठमचा मीम सोडपीभ्यापन नान्याचो सेनाठी त्याचंचे माघे येठीं मगछ येरां येरां सेना थपघी मोरामचे गडा नपळ पापभ्यापन छमस्तळों घोठी मडून् मात्र घोह्या त्याठीळे घाघशाठी सैन्याधीपती घघनाघम थुं घाघघूनास् तोफांचे गोळ्याने मारून् गमष्ठ पर्मंड फ्रान नान्याचे सैन्यांरा् मोळून गेछ।

याघंवा उशीन पाउन् पुनः घाउशायमठुन् आणघीन् उम उमनाप उमयञनी मनसघासठीत ससैन्म यासांती अष्टेत् त्याघंसठी नठी ताणीव पती णुम मध्य । क्रमशः घापीस नण अमीन मिम ठोंचुस्थानाउन् अष्टेत् अपघ्याची उम घशा मनुन् यशठनांत् मघन घेष्पीठ ।

घापीस उमनापनंतान नाश्न मानणींठ घंगाम्यांत् आष्टेत् आणी पठण्या पासून आन्मान्वे सैन्माघीपाठी पूर्वेपत् पपयन मम णींठ नाश्न नानमठष्ट सोड स्मापन पाठतोत् ने तोपोष्ट धान्मीचे सैन्म मागे मागे येत अठेत् । याच्याने तो सशंस घेउन् यश ठनांत् न अउन् पर्धमानांत् नाठीष्टेत् तेघ्यां नाश्न मतापाठील्य आपष्टे मडीष्ट सनघानास् पाठपून यत्न पूर्वेम यशठनीं घेउन् आम । आणी मैतमंचे म्लेगोंत् नान्माचे नायथाचे स्थळ मनुन् घेउन् अनेम मम्न नच्या सोगाता घेउन नाश्न मतापाठील्य णींठनान्मा शी भेवून् त्याचेंनपळ मतीपन्न स्राष्टेत् आणी उम

माळम ठीम्र आपञ्ञ हैम्र म्हणून् जींघनाम्याचे हैम्र सांगाटो पञ्चाउ मनून् घोड्या। यामनीतां मानजींठ आणी मराठाचीत्याशी फार वजीयता झाली।

मीटीम्र घोपसाननान मानजींठ पनठीन् घंझोस् अटी समयीं पनाणजीट् पापप्यापन वास् म्रशी मध्ये ठप आहा झाली य समाचान घंझोस् पाप प्याने पनीन ईसमम्रथं चोम्रटी कटीनजी मटापा घोत्याचे पानपप्यास्रप ठोंघूम्रानाचे फौजटून् टीन चौथाई फौज घेऊन् याम्रा याम्रापन मानपीठ मनीट् झालेथेचे याम्रापन पापष्ठेट्। टोघे नाम्र

मटापाघोत्याचा प्रधान सेनापती ममष्ठथेजा समेत घेऊन् साटा घोपस नाश युद्ध मनून् मानम पडम टोघ्यां पनीनाने पीम्राम घ्यायास्रप म्रठीं ठम घोपस टोघे छापनी मेम्र।

येथे ठमे घंपणी ममष्ठथेम्याचे म्हन्तुचा समा चान पापम्र आठे। यामनीतां नाम्र फार पाय घेऊन् आतां म्रय मनापें म्रय घेईष्ठ् याचा पना मत्रीं मनीट् घेटोट्। याचे समयींट् पाठटोट्

त्याचंवी मधीठे ठैंमो हानीछी छम ऊीठनडंशां- त्याछतघानामध्ये येठीन् म्हणरा घाठे घापा शन घरां मों आठी यास्तप नाम्माने मोगा नागाम्मोरा घेठीन् छून घेये- म्हणुन् ठठान छीहछ त्यास् भासठ ने मास्ती मन्मा छ्वशी नपीशनणी ऊीठ मन्वेठनींर् छत्ठ याठम्येस्तप रोम छून घेये छून घेये यांपिमोने ठठान छेठीन् घपण छप्घ छळ घेठीन् युध्धास् न्वाठठेरा्।

रोघ्यां छांराःछुनांरा् आठीन् नाणीस छुमण मासी ठैंमा छनघानामध्ये पीछा घ्यापस्तप मं गेछ घेरी ऊीम्ठीं छपघ्या म्मय पोश्या शाम्मा घाघ। मघ नाणो घोठछ ठे मणी गोघ्य मास्ती म्मेण्छी मन्मा घान पीघा घ्यायास् गेछ नाठों। नाम्माने म्हठठ ठेव घेय घन्व मास्ते सपनाशाव समय घेय यशाठने श्यनीवे मंघोनांरा् आठीन् पाठे.ठ ने छस्तीणपठोनी छेपी पश्रीमपठोनी स्ताछ घठे रोघ्यां मणाम मना यास्ठे न गेठेरा्।

छमस्कना घपठे सैम्मा सगठ आठीन् पनीनाशी फेठ

मेठ पत्रीनाने त्यायंस् सन्मानपूर्वक प्रसह ठिम्यासि
घरां स्नय मरींप घठे युद्ध मीम्वा मठठ। नान्माबे
म्यठ्य घम्को घणाछे न् युद्ध मनणान नाठीं मासा
ठपसान स्लष्ट घव यास्लप मीं मेठ घेईन्। या
पन त्यायंस् पींनन्यांरा् मेठ मनून् शठन घाअन गउ
पठक छवघा लुज्गीन नीतम्या घायस्त घेयारा् त्यायंस्
मेठ मनून् पींनन्यामधे घाराष्ट मेपळ मरापाघी
त्यावी नाणीस् मेठ मेष्ट नाठीं स्लंमी ष्टूगोन्वे पूर्वी
नाघप नाय अठीन् त्याघनाबे घानापन ठीमे
ठाठीन् म्येणु मेष्ठेरा् ईमडे मास्ता पनीपन घठे।
यास्लप त्यामांरी स्लेण्ठी गेष्ठे नाठींरा।

पत्रीनाने समस्त स्त्रीज्गीन् शंफन मनोन नूपये
नोमडे याठीपय पस्लभाप नगपत्र ठे सर्प घठीन्
प्रुनः ठींघूस्लानास् मयाण मेष्ट पठेंरा् अरां अरां
स्लशींरा् मरापाघीयास् स्लशीमामो साठ। राघ
मान नाघप नायाने ठे ठ पघे घन राघा घायस्त
घींठ्ठींरा् घाठशायसमोन पापरा मेष्ट।

अयंगोनशायने पत्रीनाव्बे पीनंरी ममाणे मरा

भाछीयाव नाभ्य यणी मनसघेवी फ्ानमान यणी यशछनलेरा छेराघ राया छोष्टरा् नाघप नायास् घठीन् सन्मानपूर्वम पछार्पण मनून् पीछा मेछ । ईसार्घं मसंछनेवे पनानय घ्याया पासून नाघप नायावे पर्मंड भाठीछो घोछ्छौरा् पळून् अठीन् छम पछव घेरोरा् ने यशछनांरा् सर्वत्र स्मशानाम्नन घेठीन् नाछीष्ट यछे याच्याने भ्रान छुछीरांराःमनण घेठीन् नाघप नायास् छैछास्य नन्मछ ।

मनोमनी पीवान मनून् मगंछ् मेछ यानाभ्या सार्गो मासे घापाव शीन छेछन शाष्ट यणी मघ नाभ पीक्रमाछीयावे मघन पुत्रावी मायशा भरो छो गेछ यशीयाम् घ संसान छुष्ट याव नाभ्य पर्थं यावा प्रेम यधम भे मनरो रो छीर्छ यारूप मेवोरा् राष्णीम यपष्ट धीया प्यायापूनरा ठेठीन् पर्मंड यपघ नाभ्य भार्पंस् राया सायस्यांस् यषो पयुक्त पंगा मनून् घेछ्छ मेपळ यशछनलेरा नाप मान नाभ नाछष्टेरा यपण मया यणछीन्८ भाठीछो मीःसंरान मेपळ नाभ वांछ नायापंवून् यायंवा

पुत्र नाम्न नाम नाय त्याघंचे हेंम दोघ पडीष नाम्न
नीषमंठ नाय धमगा नाम्न श्यामस्तुघंन नाय ।
नाम्न नीषमंठ नायाचो दोघो नाणो मोठे नाणीचा
पुत्र नाम्न ऊीऊांठछेप नाय त्याघंचा पुत्र नाम्न
घृश्चठक नाय त्याघंचा पुत्र नाम्न गोपींठछेप
नाय त्यांघंचा पोसणा हेंम ननऊींठछेप नाय ।
त्याघंचा पोडा टाच्कीन यशठन चमम्याचे शामोष
धेडगाछो पननगण्यांट् घठे । नाम्न नीषमंठ
नायाचे पडीष नाणीचे संटामाचा ऊीपाख्यान घे ।

त्याघंचे घमठें नाणीचे टोघे पुत्र पडीष नाम्न
नपनीटा नाय मधीष नाम्न पृनमोशोन नाय
मघन नाम्न पृनमोठन नाय । नपनीटा नाया
चा पुत्र नाम्न नाधपीनोघ नाय टो नीःसंटान ।
पृनमोशोन नायाचा पुत्र नाम्न नानघ्रक्ष नाय त्या
घंचे पुत्र नाम्न पंचागन नाय त्याघंचाठी पोडा
पीषय यशठन नीष्याचे मधे नुननगनांट् घठे ।
पृनमोठन नायाचे दोन हेंन क्येष्ठ नाम्न ठनोछेप
नाय मनीष नाम्न नुगष्ठनोशोन नाय । ठनोछेप

नीयाचा पुत्र नाम्न धनंदचंद्र नाय त्यांचीही
मौंचीदा पणी धठे त्याच नुननगनी घेउं मशी धठे।
नाम्न नाम नायाचे मनोष्ट पुत्र श्यामसुंदन नाय
त्यांची दोन नाणी मोठे नाणीचा ष्टेंम नाम्न
श्रीकृष्ण नाय त्यांचे दोघे ष्टेंम पडीष्ट नाम्न
गोपननानायण नाय धमगा नाम्न शिमछेप नाय
गोपननानायण नाय नीःसंतान शिमछेप नायाचा
घेष्य पुत्र गुनूप्रसाद नाय त्यांचाठी घोडा
टाकील त्यानुननगनांत धठे। श्यामसुंदन नायाचे
धमठे नाणीचे मडून दोघ ष्टेंम पडीष्ट नाम्न कृष्ण
मौंमन नाय मठन नाम्न चंद्रमोशोन नाय कृष्ण
मौंमन नायाचे दोघ पुत्र पडीष्ट नाम्न ठनेकृष्ण
नाय मठन नाम्न प्राणकृष्ण नाय नाम्न चंद्रमोशोन
नायाचे पुत्र नाम्न नाधनाथ नाय त्यांचे दोघ
ष्टेंम पडीष्ट नाम्न नाननानायण नाय मठन नाम्न
नामननानायण नाय ठेच मीतीम नण नाम्न पसन्न
नायाचे संतान। यांमध्ये नाम्न श्यामसुंदन नाया
चे संतान सर्व धरां मधन टो छपघेच यत्नाठन

समाअंचे गोष्टीपरी घणी घणछीन् पंगत मत्थे
स्थास् रोच परीपाळ मनीरा घठेरा रोच घाधंचे
धणी घेयेरा। घानुष्ठपंम परापाघोव्याची मना
समाप्त झाला।—

IMPERIAL LIBRARY